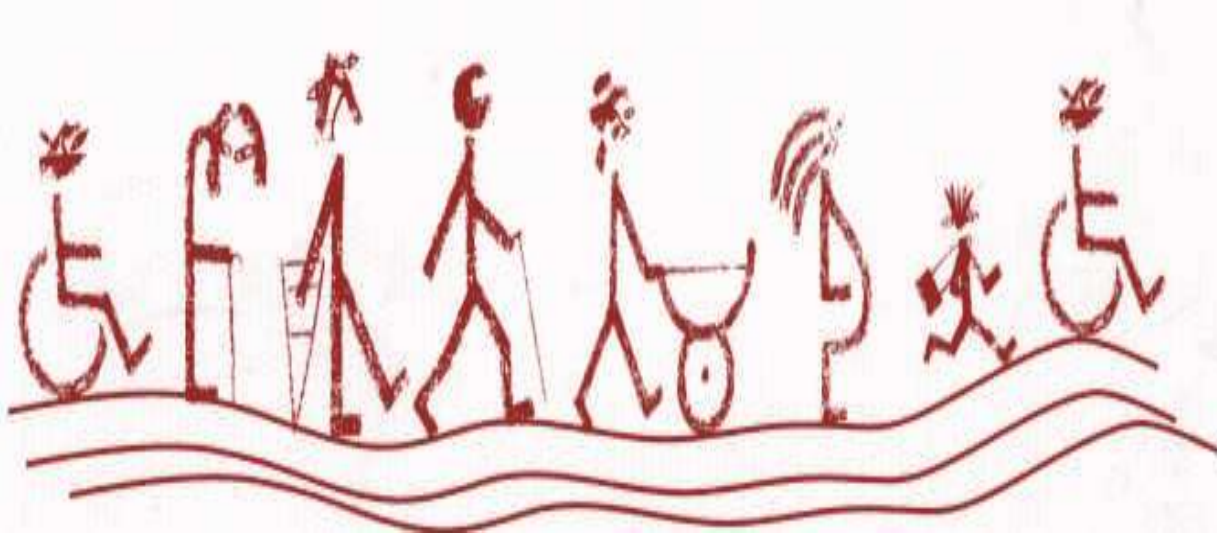

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ
ΑΛΙΑΡΤΟΥ

**ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ (ΑμεΑ): ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ Ή ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΝΤΑΞΗ;**

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α'
ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ

Α' ΤΑΞΗ

ΣΧ. ΕΤΟΣ 2014-2015

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Φωτογιαννοπούλου
Κωνσταντίνα (ΠΕ 01 θεολόγος)

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΛΙΑΡΤΟΥ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α΄ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ
Α΄ ΤΑΞΗ

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

**Άτομα με Αναπηρία (ΑμεΑ): Κοινωνικός αποκλεισμός ή
κοινωνική ένταξη;**

ΥΠΟΘΕΜΑΤΑ: ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

ΥΠΟΘΕΜΑ	ΟΝΟΜΑΤΑ
Θεωρητικές προσεγγίσεις για την αναπηρία, βασικές αξίες και αρχές, αναπηρικό κίνημα.	Ομάδα 1 ^η : Αθανασάκη Δέσποινα: Συντονίστρια Γιαννακοπούλου Βασιλική: Γραμματέας Κουτσούρη Νεκταρία Ασημίνα: Χειριστής Η/Υ
ΑμεΑ και εκπαίδευση, ΑμεΑ και εργασία.	Ομάδα 2 ^η : Αραπίτσα Βασιλική: Εκφωνήτρια Αρβανίτη Κωνσταντίνα Γώγουλου Άννα Μαρία Κραβαρίτης Αλέξανδρος
Υγεία, Πρόνοια, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και ΑμεΑ	Ομάδα 3 ^η : Μαργώνη Αγγελική Μπελεσάκου Χρυσάφενια Τσιώλη Θεοδώρα
Νομοθεσία, Αθλητισμός, προσβασιμότητα και ΑμεΑ	Ομάδα 4 ^η : Ζαχαρία Δήμητρα Πρωτόπαπα Νεκταρία Χαλιμούρδα Κωνσταντίνα Κρεμμύδα Βασιλική

Ευχαριστίες

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους πολίτες που συμπλήρωσαν τα ερωτηματολόγια της έρευνάς μας και συνέβαλαν έτσι στη διεξαγωγή συμπερασμάτων. Ιδιαίτερα θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε το Διευθυντή Τράπεζας, τον αντιδήμαρχο, τους ιδιοκτήτες και υπευθύνους των καταστημάτων που συμπλήρωσαν τα ερωτηματολόγια μας καθώς και το δήμαρχο της πόλης μας για τη συνέντευξη που μας παραχώρησε.

Περίληψη

Τα ΑμεΑ είναι μια ευάλωτη κοινωνική ομάδα με περιορισμό της κοινής δραστηριότητας λόγω πνευματικής ή διανοητικής βλάβης, έτσι, διακρίνονται σε εκείνους με σωματική αναπηρία και σε όσους έχουν νοητική αναπηρία. Τα τελευταία χρόνια το φαινόμενο αυτό έχει γίνει πιο εύκολα κατανοητό από την υπόλοιπη κοινωνία και προσπάθειες γίνονται για την ενσωμάτωση ειδικών μηχανισμών και συστημάτων σε δημόσιους αλλά και ιδιωτικούς χώρους που αποτέλεσμα θα έχει την βελτίωση της ζωής τους. Δυστυχώς, όμως, αυτή η κοινωνική ομάδα πέφτει συχνά θύμα ρατσισμού, οδηγώντας σε μεγάλα ποσοστά αυτοκτονιών και κατάθλιψης, κάτι που ακόμα και στον αιώνα μας δε λαμβάνει τέλος.

Η ζωή αυτών των ατόμων τίθεται καθημερινά σε κίνδυνο εφόσον δεν έχουν ληφθεί τα απαραίτητα μέτρα από τους αρμόδιους φορείς. Βέβαια υπάρχει νομοθεσία η οποία διασφαλίζει τα δικαιώματα των ΑμεΑ και τα άτομα αυτά εντάσσονται στην εκπαίδευση και στον εργασιακό χώρο, ωστόσο υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις στο χώρο της εργασίας και της εκπαίδευσης. Τα Μ.Μ.Ε. ορισμένες φορές δεν τους αντιμετωπίζουν με ισάξιο τρόπο διότι θεωρούν ότι είναι κοινωνικά κατώτεροι ή δεν τους παρέχεται δυνατότητα για πρόσβαση στην υγεία. Συχνά διαπρέπουν σε αρκετούς τομείς μεταξύ των οποίων και στον αθλητισμό. Είναι απαραίτητο όλη η κοινωνία να αντιληφθεί ότι είναι ένα θέμα που πρέπει να μας απασχολήσει πιο διεξοδικά. Η τωρινή κατάσταση είναι αναγκαίο να βελτιωθεί.

Εισαγωγή

Στο μάθημα της Ερευνητικής Εργασίας στο πρώτο τετράμηνο αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με θέματα που αφορούν την ποιότητα ζωής των Ατόμων με Αναπηρία (ΑμεΑ). Συγκεκριμένα σκοπός της εργασίας μας ήταν να διερευνήσουμε ζητήματα που αφορούν την αναπηρία και τι μπορεί να γίνει για να αποφεύγονται φαινόμενα ρατσισμού, διακρίσεων και κοινωνικού αποκλεισμού.

Το τμήμα μας χωρίστηκε σε τέσσερις ομάδες και κάθε ομάδα ανέλαβε ένα επί μέρους θέμα, αυτό που της άρεσε περισσότερο να ασχοληθεί. Αναζητήσαμε πληροφορίες σε βιβλία και στο διαδίκτυο, παρακολουθήσαμε κάποια βίντεο, περιηγηθήκαμε σε ιστοσελίδες συλλόγων ατόμων με αναπηρία, πήραμε συνέντευξη και παρατηρήσαμε κάποιους χώρους για να δούμε αν μπορούν να κινηθούν εύκολα σε αυτούς και τα άτομα με αναπηρία. Επίσης απευθυνθήκαμε σε εργοδότες και πραγματοποιήσαμε σχετική έρευνα καθώς και έρευνα με ερωτηματολόγιο σε πολίτες. Κάποιες φορές συζητούσαμε όλοι οι μαθητές της τάξης για όσα είχαμε ανακαλύψει. Στο τέλος αφού η κάθε ομάδα ολοκλήρωσε την εργασία της ενώσαμε τις εργασίες και κάναμε μία τελική.

Παρακάτω υπάρχουν τέσσερα τμήματα της εργασίας, ένα για κάθε υπόθεμα στα οποία απαντάμε στα ερευνητικά μας ερωτήματα σχετικά με στερεότυπα, βασικές αρχές προσέγγισης της αναπηρίας, το αναπηρικό κίνημα, εκπαίδευση, εργασία των ΑμεΑ, ο τρόπος παρουσίασης από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ), θέματα υγείας, κοινωνικής πρόνοιας, προσβασιμότητα, νομοθεσία, αθλητισμός. Στα παραρτήματα παραθέτουμε κάποια επιπλέον στοιχεία (Ερωτηματολόγια, φωτογραφίες κ.τ.λ.)

1ο ΥΠΟΘΕΜΑ

**Θεωρητικές προσεγγίσεις για την αναπηρία,
βασικές αξίες και αρχές, αναπηρικό κίνημα**

ΟΜΑΔΑ 1^η

ΟΝΟΜΑΤΑ
1.Νεκταρία Κουτσούρη
2.Δέσποινα Αθανασάκη
3.Βασιλική Γιαννακοπούλου

Περιεχόμενα	Σελ.
Κεφάλαιο 1^ο : Θεωρητική προσέγγιση της αναπηρίας	17
1.1: Ορισμοί	17
1.2: Θεωρητικές προσεγγίσεις για την αναπηρία	19
Κεφάλαιο 2ο : Το αναπηρικό κίνημα	20
2.1: Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ)	20
Κεφάλαιο 3^ο : Έρευνα	22
3.1: Αποτελέσματα έρευνας	22
Παράρτημα Α: Ερωτηματολόγιο	25
Παράρτημα Β: Γραφήματα	27
Βιβλιογραφία	32

Κεφάλαιο 1^ο : Θεωρητική προσέγγιση της αναπηρίας

Κατά καιρούς έχουν διατυπωθεί διάφοροι ορισμοί για την αναπηρία οι οποίοι δείχνουν την αντιμετώπιση της κοινωνίας απέναντι στα άτομα με αναπηρία και αντικατοπτρίζουν της αντιλήψεις κάθε εποχής.

Στερεότυπα και αντιλήψεις που υπάρχουν για την αναπηρία:

Οι άνθρωποι με αναπηρίες έχουν χαμηλή ποιότητα ζωής. Αυτό είναι το ποιο συνηθισμένο και βλαβερό στερεότυπο επειδή αποθαρρύνει τις κοινωνικές συναναστροφές και την ανάπτυξη των ώριμων ανθρώπινων σχέσεων. Οι άνθρωποι με αναπηρίες έχουν τις ίδιες ανάγκες με του ικανούς σωματικά. Πασχίζουν για εξίσου υψηλό επίπεδο ζωής, όπως και όλοι οι άλλοι άνθρωποι.

1.1: Ορισμοί

Αναπηρία

Ο όρος αναπηρία αναφέρεται στον περιορισμό της κοινής δραστηριότητας λόγου, έργου ή άμεσης αντίληψης λόγω σωματικής ή πνευματικής βλάβης ενός ανθρώπου. Η αναπηρία γενικά διακρίνεται σε ολική και μερική καθώς και σε σωματική και διανοητική.

Ολική αναπηρία.

-
- Η παντελής απώλεια της όρασης και στα δύο μάτια
 - Η ολοκληρωτική γενική μετατραυματική παράλυση
 - Η απώλεια των άνω άκρων, των χεριών.
 - Ο ακρωτηριασμός και των δύο μηρών ή κνημών.
 - Η αφασία.
 - Η παραπληγία.
 - Η ψυχοπάθεια, προερχόμενη από τραύμα στο κεφάλι.
 - Η «προϊούσα κινητική αταξία», ύστερα από τραύμα
 - Η απώλεια ενός άκρου και η αχρήστευση του άλλου
 - Ο ακρωτηριασμός ή η πλήρης αχρήστευση του ενός τουλάχιστον ποδιού

Μερική αναπηρία.

-
- Η μερική αναπηρία έχει ελαφρότερο χαρακτήρα και κυμαίνεται σε ποσοστά αναπηρίας.

Ορισμός αναπηρίας (Π.Ο.Υ.)

Σύμφωνα με την Παγκόσμια Οργανισμό Υγείας (Π.Ο.Υ), Άτομα με Ειδικές Ανάγκες θεωρούνται όλα τα άτομα που εμφανίζουν σοβαρή μειονεξία που προκύπτει από φυσική ή διανοητική βλάβη.

Σχετικά με αυτή την θεώρηση υιοθετήθηκε η παρακάτω ταξινόμηση:

- «Η Π.Ο.Υ. ορίζει ως μειονέκτημα «κάθε απώλεια ουσίας ή αλλοίωσης μιας δομής ή μιας ψυχολογικής, φυσιολογικής ή ανατομικής λειτουργίας»
- Η ανικανότητα αντιστοιχεί «σε κάθε μερική ή ολική ελάττωση (αποτέλεσμα του μειονεκτήματος) της ικανότητας να επιλέγουμε μια δραστηριότητα με ένα συγκεκριμένο τρόπο ή μέσα στα όρια που θεωρούνται ως φυσιολογικά για ένα ανθρώπινο ον»
 - Το ελάττωμα ορίζεται ως «αποτέλεσμα μιας ανεπάρκειας ή μιας ανικανότητας που περιορίζει ή απαγορεύει την εκπλήρωση ενός φυσιολογικού ρόλου που είναι ομαλός (ανάλογα με την ηλικία, το φύλο, τους κοινωνικούς και πολιτιστικούς παράγοντες) για το άτομο αυτό»

Κοινωνικοποίηση

Η κοινωνικοποίηση είναι ένας κοινωνιολογικός όρος ο οποίος χρησιμοποιείται από κοινωνιολόγους, κοινωνιοψυχολόγους, ανθρωπολόγους, πολιτικούς και παιδαγωγούς, εννοώντας τη διαδικασία μετάδοσης ηθών, εθίμων, κανόνων και ιδεολογιών. Μέσω της κοινωνικοποίησης, μεταδίδονται στο άτομο οι δεξιότητες και συνήθειες οι οποίες είναι απαραίτητες για τη συμμετοχή του στην κοινωνία στην οποία ανήκει.

Κοινωνικοποίηση επίσης είναι η εσωτερίκευση των κοινωνικών κανόνων και αξιών, η αφομοίωση δηλαδή από το άτομο, των προτύπων συμπεριφοράς που κάθε κοινωνία ή κοινωνική ομάδα θεωρεί αποδεκτά.

Η κοινωνία σχηματίζεται από ποικιλία κοινών κανόνων, συμπεριφορών, αξιών, κινήτρων, κοινωνικών ρόλων, συμβόλων και γλωσσών. Κατ' αυτό τον τρόπο, η κοινωνικοποίηση μπορεί να οριστεί ως το «μέσο με το οποίο επιτυγχάνεται κοινωνική και πολιτισμική συνέχεια».

1.2: Θεωρητικές προσεγγίσεις για την αναπηρία

Ιατρικό μοντέλο

Η αναπηρία εκλαμβάνεται ως πρόβλημα του ατόμου το οποίο προκαλείται άμεσα από νόσο, τραύμα ή άλλη κατάσταση της υγείας. Ως εκ τούτου, η αντιμετώπιση του προβλήματος εστιάζεται στην ιατρική φροντίδα υπό μορφή ατομικής θεραπείας.

Το ιατρικό μοντέλο είναι η απόρριψη κάθε συσχέτισης μεταξύ της δυσλειτουργίας λόγω αναπηρίας και του περιβάλλοντος στο οποίο ζει το άτομο με αναπηρία. Στην οπτική αυτής της αντίληψης, το περιβάλλον συνιστά δεδομένο πλαίσιο στο οποίο τα άτομα με αναπηρία οφείλουν να προσαρμοστούν.

Κοινωνικό μοντέλο προσέγγισης αναπηρίας

Σήμερα το κοινωνικό μοντέλο για την αναπηρία είναι η κυρίαρχη προσέγγιση τόσο στον χώρο της επιστήμης όσο και στο επίπεδο των διεθνών οργανισμών, της συντριπτικής πλειονότητας των κρατών και ασφαλώς του αναπηρικού κινήματος. Ακόμα το κοινωνικό μοντέλο διαπνέει την σχετικά πρόσφατη και πλέον ρίζοσπαστική σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία.

Σύγκριση του κοινωνικού και του ιατρικού μοντέλου

Το κοινωνικό μοντέλο απαντάει διαφορετικά σε σχέση με το ιατρικό μοντέλο στο ερώτημα «τι προκαλεί την αναπηρία». Η διαφορά έγκειται στο ότι η έμφαση δεν αποδίδεται πλέον στο άτομο με ιατρικά κριτήρια αλλά σε παράγοντες που συγκροτούν το γενικότερο πλαίσιο διαβίωσης είτε σε παράγοντες που χαρακτηρίζουν το δομημένο περιβάλλον, τον εξοπλισμό, τον τρόπο παραγωγής των υπηρεσιών, των θεσμών κ.α. Το δομημένο περιβάλλον, οι θεσμοί, οι νόμοι, οι κανονισμοί και οι συμπεριφορές με άμεσο και έμμεσο τρόπο, δημιουργούν τυπικούς ή άτυπους φραγμούς που εμποδίζουν τα άτομα με αναπηρία να λειτουργήσουν ισότιμα σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής ζωής.

Κεφάλαιο 2ο : Το αναπηρικό κίνημα

Το αναπηρικό κίνημα ανήκει στα «νέα» κοινωνικά κινήματα. Εμφανίστηκε διότι τα άτομα με αναπηρία πίστευαν ότι οι φιλανθρωπικές και εθελοντικές οργανώσεις δεν υπερασπίζονται επαρκώς τα δικαιώματά τους. Επίσης, σημαντικό ρόλο έπαιξαν άλλα κινήματα όπως το κίνημα για τα πολιτικά δικαιώματα και το κίνημα για τον φεμινισμό, που είχαν καταφέρει την κατάργηση των διακρίσεων λόγω φυλής και φύλου. Έτσι επηρεάστηκαν τα άτομα με αναπηρία που είχαν αρχίσει να πιστεύουν ότι το πρόβλημα της αναπηρίας τους είχε σχέση με το εξωτερικό περιβάλλον και ότι δεν θα έπρεπε να ζουν αποκλεισμένοι από τις κοινωνίες, αυτό ήταν θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων

2.1: Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ)

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. είναι ο τρίτοβάθμιος κοινωνικός και συνδικαλιστικός φορέας του αναπηρικού κινήματος της Ελλάδας. Ιδρύθηκε το 1989 από οργανώσεις ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, προκειμένου να υπερασπιστεί θέματα κοινού ενδιαφέροντος για όλες τις κατηγορίες αναπηρίας και να αποτελέσει έναν ανεξάρτητο και ισχυρό φορέα εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους στην Πολιτεία και κοινωνία.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. αγωνίζεται για την καταπολέμηση των διακρίσεων που βιώνουν τα άτομα με αναπηρία, την κατοχύρωση των δικαιωμάτων τους και των οικογενειών τους, την προώθηση πολιτικών που συμβάλλουν στην πλήρη συμμετοχή στην κοινωνική, οικονομική, πολιτική και πολιτιστική ζωή της χώρας και στη δημιουργία ενός εθνικού πολιτικού πλαισίου για την αναπηρία με έμφαση στην ανάδειξη της κοινωνικοπολιτικής διάστασης αυτής.

Στους κόλπους της Ε.Σ.Α.μεΑ. σταδιακά εντάχθηκαν όλες οι κατηγορίες αναπηρίας εφόσον από την αρχή της δημιουργίας της διατηρούσε μια αμφίδρομη σχέση με τα μέλη της. Τα μέλη της Ε.Σ.Α.μεΑ. διακρίνονται σε Τακτικά, Συνεργά, Αρωγά, και Επίτιμα.

Στους σκοπούς της εντάσσονται η συνένωση των δυνάμεων των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, η προώθηση, η διάδοση και η εμπέδωση στην κοινωνία και Πολιτεία και στους θεσμούς της θέσης ότι η αναπηρία είναι υπόθεση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οργάνωση συστηματικών εκστρατειών ενημέρωσης της κοινωνίας και Πολιτείας για το θέμα της αναπηρίας, υπερασπίζεται ότι τα άτομα με

αναπηρία πρέπει να αυτοεκπροσωπούνται και να συμμετέχουν πλήρως στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας. Διεκδικεί νομική κατοχύρωση και εφαρμογή των υφισταμένων σχετικών νόμων, συμμετοχή στα κέντρα λήψης των αποφάσεων. Συνεργάζεται με τριτοβάθμια ιδρύματα, με αναγνωρισμένα σωματεία για ζητήματα αναπηρίας στο εξωτερικό. Γενικότερα ενημερώνει τα μέλη της και μέσα από την ιστοσελίδα της (<http://www.esamea.gr/>) ενώ άτομα με αναπηρία διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στον τομέα της έρευνας και σε πολλούς άλλους τομείς π.χ. στην πολιτική σκηνή (π.χ. βουλευτές).

Κεφάλαιο 3^ο : Έρευνα

Δημιουργήσαμε ερωτηματολόγιο με σκοπό τη διερεύνηση των αντιλήψεων και των στάσεων πολιτών απέναντι σε άτομα με αναπηρία. Μοιράσαμε 113 ερωτηματολόγια σε κατοίκους της περιοχής μας ηλικίας 12-30 ετών και πάνω σε τυχαίο δείγμα του πληθυσμού. Κατά την διάρκεια της έρευνας αντιμετωπίσαμε δυσκολίες. Μια από τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε ήταν ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είχαν απαντήσει ολοκληρωμένα το ερωτηματολόγιο. Οι άνδρες που συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο ήταν 50 και οι γυναίκες 63.

3.1: Αποτελέσματα έρευνας

1) Στην ερώτηση: "Στο οικογενειακό σας περιβάλλον υπάρχει άτομο με αναπηρία;" Απάντησαν ναι 19 και πως δεν έχουν 88.

2) Στην ερώτηση: "Αν στην ερώτηση 1 απαντήσατε «Ναι» υπάρχει άτομο με..." Δεν επέλεξε τις πολλαπλές αναπηρίες κανένας (0). Απάντησαν κινητική αναπηρία (παραπληγία, τετραπληγία, κ.τ.λ.) 8, Απάντησαν νοητική αναπηρία (σύνδρομο DOWN, νοητική υστέρηση, κ.τ.λ.) 4, Απάντησαν νοητική αναπηρία (κατάθλιψη-σχιζοφρένεια, κ.τ.λ.) 4 και αισθητηριακή αναπηρία (τύφλωση-κώφωση) 3.

3) Στην ερώτηση: "Αν στην ερώτηση 1 απαντήσατε «Όχι», γνωρίζετε άτομο με αναπηρία;" Απάντησαν ναι 76, Απάντησαν δεν γνωρίζουν 16, Δεν απάντησε κανένας δεν γνωρίζει/δεν απαντά.

4) Στην ερώτηση: "Αν στο οικογενειακό σας περιβάλλον δεν έχετε άτομο με αναπηρία, γνωρίζετε κάποιον/κάποια;" Απάντησαν πως επικοινωνούν μαζί του/της κάθε μέρα 9, Απάντησαν πως επικοινωνούν μαζί του/της μερικές φορές την εβδομάδα 16, πως επικοινωνούν μαζί του/της μερικές φορές τον μήνα 11, πως επικοινωνούν μαζί του/της σπάνια 50.

5) Στην ερώτηση: "Αν στην ερώτηση 4 απαντήσατε «Ναι»" Απάντησαν πως έχουν την ίδια άποψη για τα Α.μεΑ. που είχανε και πριν τον/την γνωρίσουν 30, Απάντησαν πως έχουν καλύτερη άποψη 43, πως έχουν χειρότερη άποψη 3, Απάντησαν πως δεν γνωρίζει/δεν απαντά 1.

6) Στην ερώτηση: "Πως νιώθετε όταν έρχεστε σε επαφή με άτομο με αναπηρία;"
 Απάντησαν πως νιώθουν οίκτο 10. Απάντησαν πως νιώθουν λύπη 36. Απάντησαν πως νιώθουν άβολα 29. Απάντησαν πως νιώθουν προθυμία για βοήθεια 25, πως νιώθουν άνετα 34, νιώθουν απόρριψη 4. Απάντησαν «άλλο» 2 και οι απαντήσεις είναι : Αγάπη και Ανάλογα την περίσταση.

7) Στην ερώτηση: "Πιστεύετε πως υπάρχουν διακρίσεις στην χώρα μας απέναντι στα ΑμεΑ.;" Απάντησαν Ναι πολύ 34, απάντησαν Αρκετά 68, Λίγο 17, Οχι 5. Απάντησε πως Δεν γνωρίζω/Δεν απαντώ 1.

8) Στη ερώτηση: "Αν στην ερώτηση 7 απαντήσατε θετικά, εντοπίζετε τις διακρίσεις αυτές;" Οχι 4, Δεν γνωρίζω/Δεν απαντώ 1.

B) Στο δρόμο-συναναστροφές-διασκέδαση:

Απάντησαν Ναι πολύ 32, Αρκετά 37, Λίγο 21, Οχι 6, Δεν γνωρίζω/Δεν απαντώ 1.

Γ) Στην εκπαίδευση:

Απάντησαν Ναι πολύ 13, Αρκετά 44, Λίγο 31, Οχι 11. Δεν απάντησε κανένας Δεν γνωρίζω/Δεν απαντώ (0).

Δ) Σε νοσοκομεία:

Απάντησαν "Ναι πολύ" 10, "Αρκετά" 34, "Λίγο" 30, "Οχι" 30, "Δεν γνωρίζω/Δεν απαντώ" 3.

Ε) Σε δημόσιες υπηρεσίες:

Απάντησαν "Ναι πολύ" 28, Απάντησαν "Αρκετά" 35, "Λίγο" 23, "Οχι" 6, "Δεν γνωρίζω/Δεν απαντώ" 4.

9) Στην ερώτηση: "Αν είστε εργοδότης ή συνάδελφος Α.μεΑ., αυτό το θεωρείτε ότι είναι:"

Απάντησαν "Θετικό" 25, απάντησαν "Αρνητικό" 14, απάντησαν "Ούτε θετικό, ούτε αρνητικό" 52.

10) Στην ερώτηση: “Πιστεύετε ότι χρειάζεται να υπάρχουν πολιτικές κοινωνικής ένταξης για τα Α.μεΑ.;

Απάντησαν “Ναι” 84, “Όχι” 14, “Δεν γνωρίζω/δεν απαντώ” 2.

11) Στην ερώτηση: “Έχετε σκεφτεί ποτέ ότι θα μπορούσατε να είσαστε και εσείς στη θέση κάποιων Α.μεΑ.;

Απάντησαν “Ναι” 87, “Όχι” 12, “Δεν γνωρίζω/δεν απαντώ” 5.

Παράρτημα Α

Ερωτηματολόγιο

Αυτό το ερωτηματολόγιο δημιουργήθηκε στα πλαίσια του μαθήματος της Ερευνητικής Εργασίας της Α΄ τάξης Λυκείου Αλιάρτου που έχει ως θέμα: «Άτομα με αναπηρία (Α.μεΑ): Κοινωνικός αποκλεισμός ή κοινωνική ένταξη;». Θα θέλαμε να συμπληρώσετε, ανώνυμα, όλα τα ερωτήματα που έχουν τεθεί παρακάτω προκειμένου να διεξαχθούν ασφαλή συμπεράσματα. Σας ευχαριστούμε.

Α΄ ΜΕΡΟΣ : Δημογραφικά στοιχεία:

Άνδρας/Αγόρι 12-18 19-30 30+

Γυναίκα/Κορίτσι 12-18 19-30 30+

Β΄ ΜΕΡΟΣ Ερωτήσεις:

1) Στο οικογενειακό σας περιβάλλον υπάρχει άτομο με αναπηρία;

α) Ναι β) Όχι γ) ΔΓ/ΔΑ

2) Αν στην ερώτηση 1 απαντήσατε “Ναι” υπάρχει άτομο με:

- A) Πολλαπλές αναπηρίες
- B) Κινητική αναπηρία (παραπληγία, τετραπληγία, κ.τ.λ.)
- Γ) Νοητική αναπηρία (σύνδρομο DOWN, νοητική υστέρηση, κ.τ.λ.)
- Δ) Νοητική αναπηρία (κατάθλιψη-σχιζοφρένεια, κ.τ.λ.)
- E) Αισθητηριακή αναπηρία (τύφλωση-κώφωση)

3) Αν στην ερώτηση 1 απαντήσατε “Όχι” γνωρίζετε άτομο με αναπηρία;

α) Ναι β) Όχι γ) ΔΓ/ΔΑ

4) Αν στο οικογενειακό σας περιβάλλον δεν έχετε άτομο με αναπηρία αλλά γνωρίζετε κάποιον/κάποια:

- A) Επικοινωνείτε μαζί του κάθε μέρα.
- B) Επικοινωνείτε μαζί τους μερικές φορές την εβδομάδα.
- Γ) Επικοινωνείτε μαζί τους μερικές φορές τον μήνα.
- Δ) Επικοινωνείτε μαζί τους σπάνια.

5) Αν στην ερώτηση 4 απαντήσατε “Ναι”:

- A) Έχετε την ίδια άποψη για τα Α.μεΑ. που είχατε και πριν τον/την γνωρίζετε
- B) Έχετε καλύτερη άποψη.

Γ) Έχετε χειρότερη άποψη.

Δ) ΔΓ/ΔΑ.

6) Πώς νιώθετε όταν έρχεστε σε επαφή με άτομο με αναπηρία [έως (3) απαντήσεις]:

A) Οίκτο. B) Λύπη. Γ) Άβολα. Δ) Προθυμία για βοήθεια. E) Άνετα. Z) Απόρριψη. ΣΤ) Άλλο.....

7) Πιστεύετε ότι υπάρχουν διακρίσεις στην χώρα μας απέναντι στα ΑμεΑ;

A) Ναι Πολύ B) Αρκετά Γ) Λίγο Δ) Όχι E) ΔΓ/ΔΑ

8) Αν στην ερώτηση 7 απαντήσατε θετικά, εντοπίζετε τις διακρίσεις αυτές:

A) Στην εργασία A) Ναι Πολύ B) Αρκετά Γ) Λίγο Δ) Όχι
E) ΔΓ/ΔΑ

B) Στο δρόμο-συναναστροφές-διασκέδαση A) Ναι Πολύ B) Αρκετά
Γ) Λίγο Δ) Όχι E) ΔΓ/ΔΑ

Γ) Στην Εκπαίδευση A) Ναι Πολύ B) Αρκετά Γ) Λίγο Δ) Όχι
E) ΔΓ/ΔΑ

Δ) Σε νοσοκομεία A) Ναι Πολύ B) Αρκετά Γ) Λίγο Δ) Όχι
E) ΔΓ/ΔΑ

E) Σε δημόσιες υπηρεσίες A) Ναι Πολύ B) Αρκετά Γ) Λίγο
Δ) Όχι E) ΔΓ/ΔΑ

9) Αν είστε εργοδότης ή συνάδελφος ΑμεΑ, αυτό το θεωρείτε ότι είναι:

A) Θετικό B) Αρνητικό Γ) Ούτε θετικό, ούτε αρνητικό

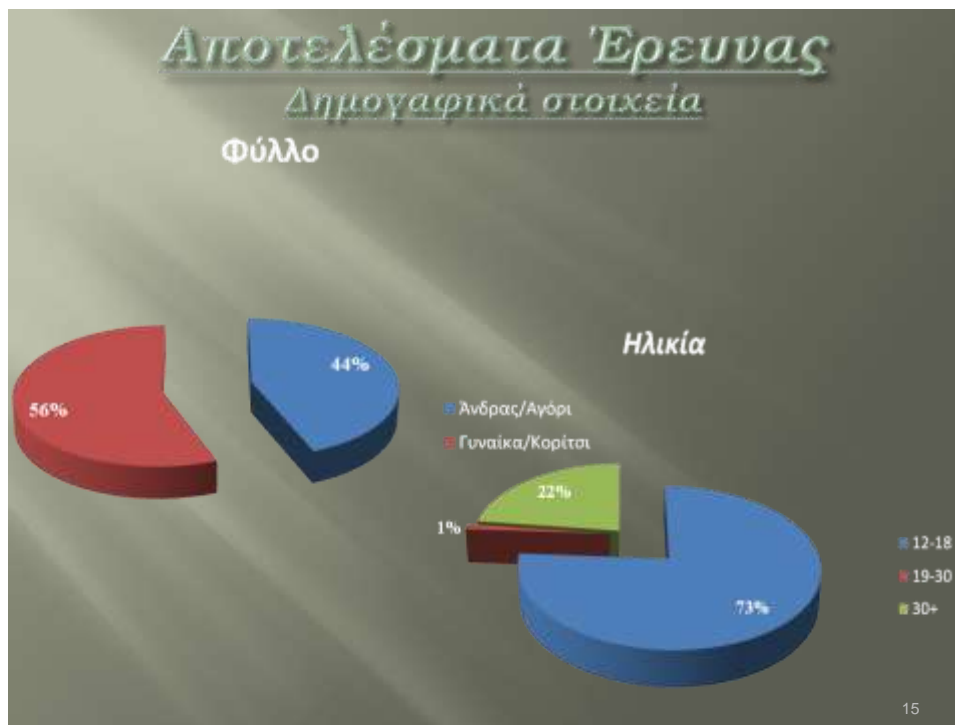
10) Πιστεύετε ότι χρειάζεται να υπάρχουν πολιτικές κοινωνικής ένταξης για τα ΑμεΑ;

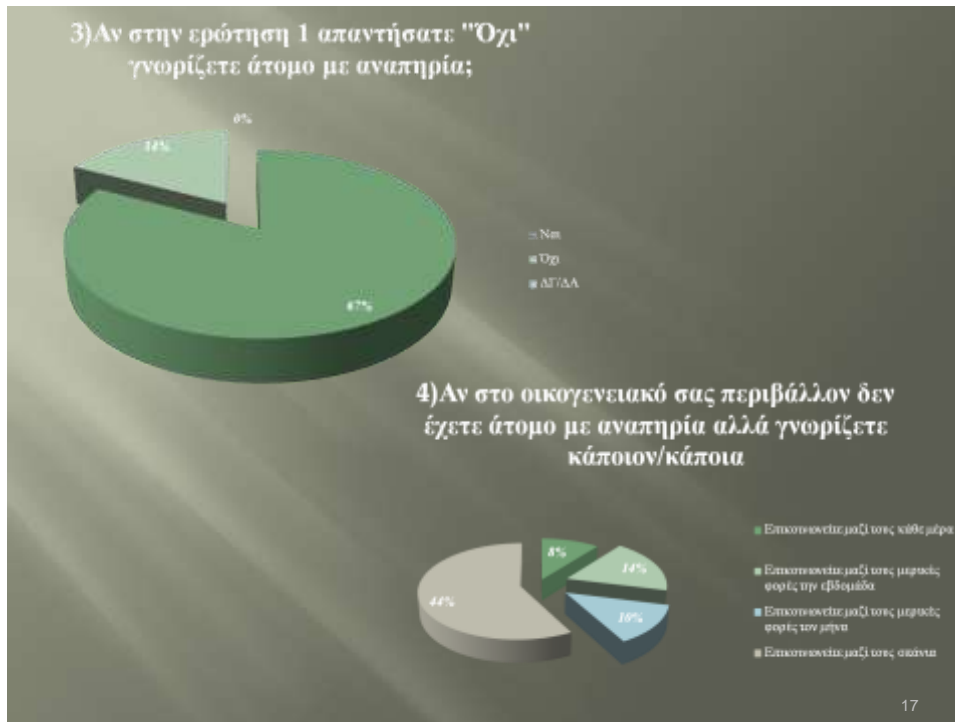
A) Ναι B) Όχι Γ) ΔΓ/ΔΑ

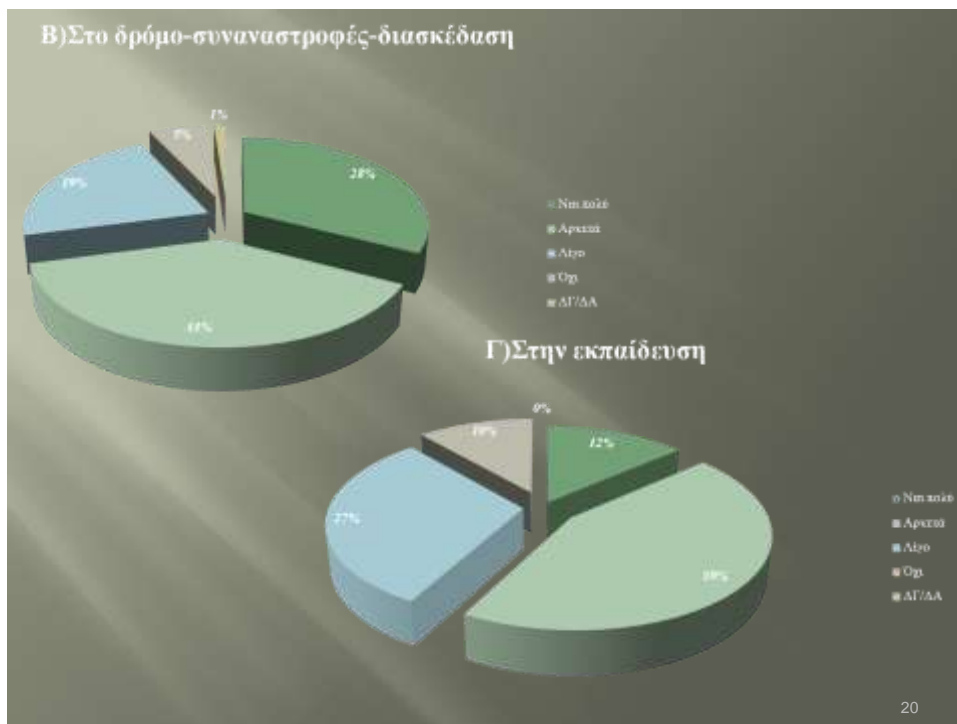
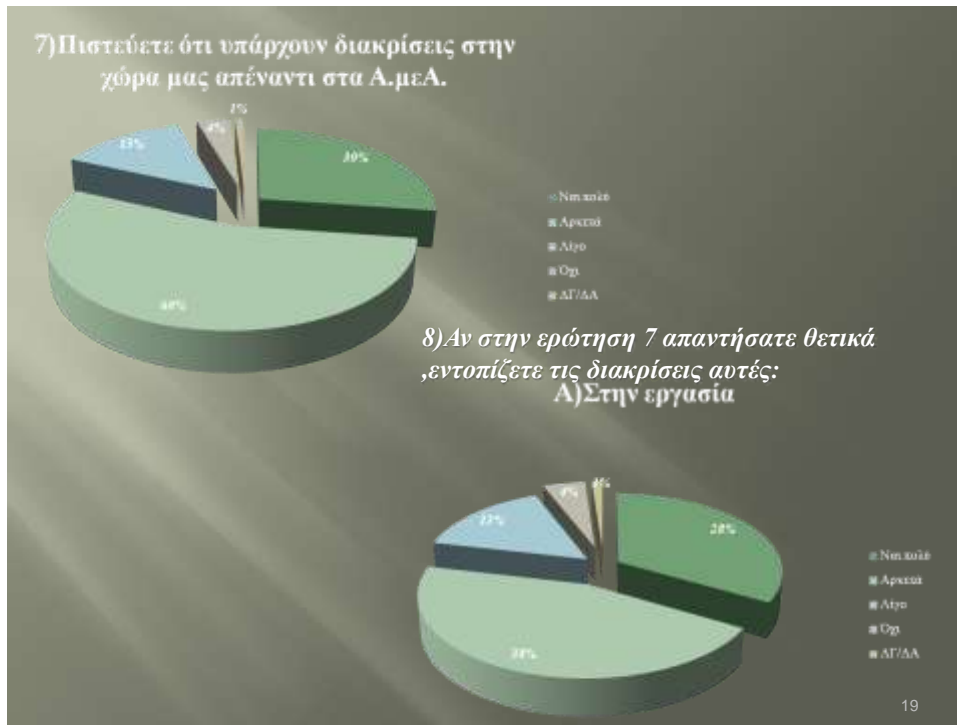
11) Έχετε σκεφτεί ποτέ ότι θα μπορούσατε να είσαστε και εσείς στη θέση κάποιων ΑμεΑ;

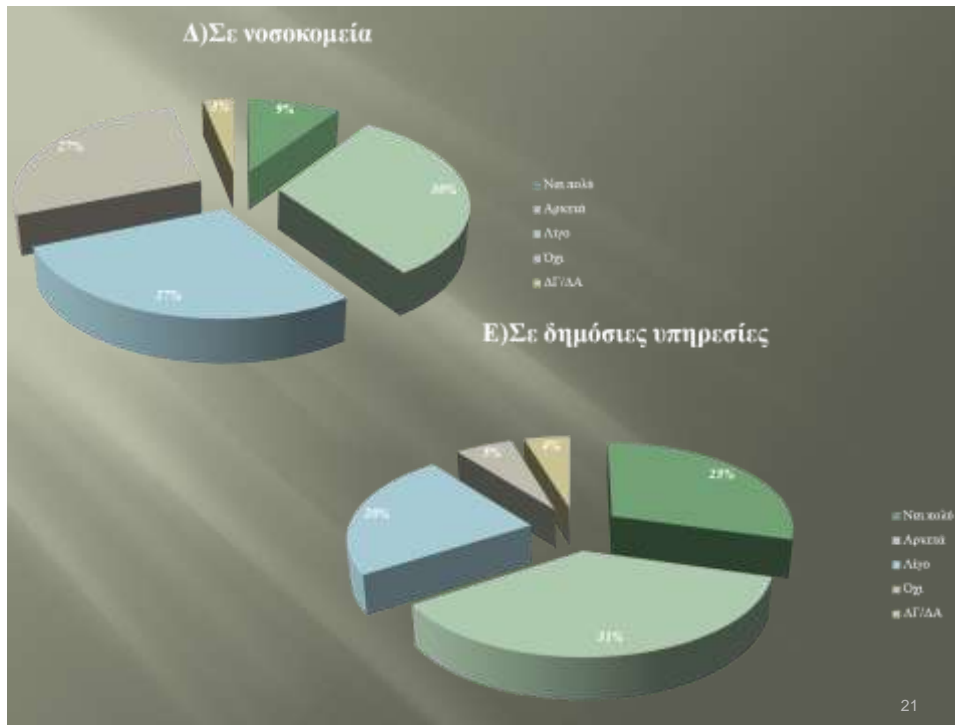
A) Ναι B) Όχι Γ) ΔΓ/ΔΑ

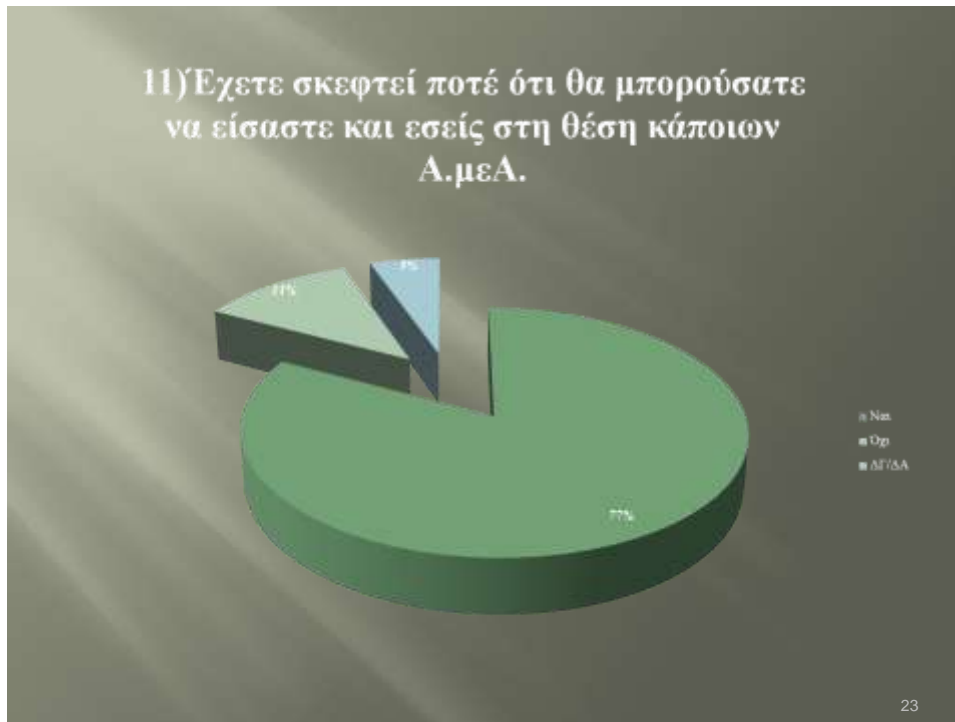
Παράρτημα Β: Γραφήματα

Βιβλιογραφία

Μπαρμπαλιά Ελένη, Χατζηπέτρου Ανθή, *Το αναπηρικό κίνημα στην Ελλάδα, την Ευρώπη και τον κόσμο*, <http://www.esamea.gr/publications/books-studies/903-egxeiridio-ekpaideyomenoy-no-1-sxediasmos-politikis-se-themata-anapirias-epimeleia-anthis-xatzipetroy>.

Νικολαΐδης Ευ. (2013). *Σχεδιάζοντας στην Πράξη τη Νέα Πολιτική για την Αναπηρία – Πρακτικά Εργαλεία*. Αθήνα. Ε.Σ.Α.μεΑ.

<http://www.disabled.gr/>

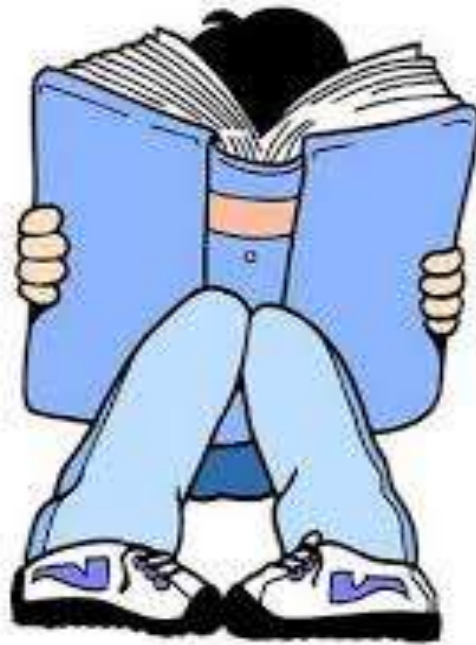
<http://goneisfiloiamea.blogspot.gr/>

<http://amea-blog.blogspot.gr/>

<http://www.esamea.gr/>

2ο ΥΠΟΘΕΜΑ

ΘΕΜΑ : ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ – ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ
ΑΝΑΠΗΡΙΑ

ΟΜΑΔΑ 2^η :

Άννα Μαρία Γόγουλου

Αλέξανδρος Κραβαρίτης

Βασιλική Αραπίτσα

Κωνσταντίνα Αρβανίτη

Υπεύθυνη καθηγήτρια: κ. Φωτογιαννοπούλου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**ΣΕΛ.**

Περίληψη	37
Εισαγωγή	39
Κεφάλαιο 1 ^ο : Ορισμοί και έννοιες	40
Κεφάλαιο 2ο: Εκπαίδευση	42
Κεφάλαιο 3 ^ο : Σύστημα Μπραιγ	44
Κεφάλαιο 4 ^ο : Έρευνα	45
Παράτημα 1ο : Ερωτηματολόγιο	47
Παράτημα 2ο : Αποτελέσματα Έρευνας – Γραφήματα	51
Παράτημα 3ο : Εικόνες	57
Βιβλιογραφία	59

Περίληψη

Τα ΑμεΑ είναι μια ευάλωτη κοινωνική ομάδα με περιορισμό της κοινής δραστηριότητας λόγω πνευματικής ή διανοητικής βλάβης, έτσι, διακρίνονται σε εκείνους με σωματική αναπηρία και σε όσους έχουν νοητική αναπηρία. Τα τελευταία χρόνια το φαινόμενο αυτό έχει γίνει πιο εύκολα κατανοητό από την υπόλοιπη κοινωνία και προσπάθειες γίνονται για την ενσωμάτωση ειδικών μηχανισμών και συστημάτων σε δημόσιους αλλά και ιδιωτικούς χώρους που αποτέλεσμα θα έχει την βελτίωση της ζωής τους. Δυστυχώς, όμως, αυτή η κοινωνική ομάδα πέφτει συχνά θύμα ρατσισμού, οδηγώντας σε μεγάλα ποσοστά αυτοκτονιών και κατάθλιψης, κάτι που ακόμα και στον αιώνα μας δε λαμβάνει τέλος.

Επιπλέον, υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις στο χώρο της εργασίας και της εκπαίδευσης. Η ζωή αυτών των ατόμων τίθεται καθημερινά σε κίνδυνο εφόσον δεν έχουν ληφθεί τα απαραίτητα μέτρα από τους αρμόδιους φορείς. Είναι απαραίτητο όλη η κοινωνία να αντιληφθεί ότι είναι ένα θέμα που πρέπει να μας απασχολήσει πιο διεξοδικά. Η τωρινή κατάσταση είναι αναγκαίο να ανατραπεί.

Εισαγωγή

Στο πρώτο τετράμηνο στα πλαίσια της “Ερευνητικής Εργασίας” ασχοληθήκαμε με την κοινωνική ένταξη και τον κοινωνικό αποκλεισμό για τα άτομα με αναπηρία. Συγκεκριμένα το θέμα μας ήταν: “Εκπαίδευση και εργασία των ατόμων με αναπηρία”.

Κύριος σκοπός μας δεν ήταν μόνο να ενημερωθούμε για αυτή την ευάλωτη κοινωνική ομάδα αλλά και να ευαισθητοποιήσουμε τους συνανθρώπους μας.

Έτσι διατυπώσαμε τα ερευνητικά μας ερωτήματα:

- Ποια προβλήματα αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στο χώρο της εκπαίδευσης και εργασίας;
- Ποια πρόοδος έχει επιτευχθεί για να διευκολυνθούν τα άτομα με αναπηρία, είτε στο χώρο της εκπαίδευσης, είτε στο χώρο εργασίας;
- Γνωρίζουμε επαρκώς τα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης ομάδας;
- Υπάρχουν συστήματα γραφής και ανάγνωσης που θα διευκολύνουν τα άτομα με αναπηρία να ανταπεξέλθουν στις αντίξοες συνθήκες ζωής;

Στην εργασία μας αρχικά παραθέτουμε ορισμούς σχετικά με το θέμα μας, στη συνέχεια κάνουμε μια ιστορική για την εκπαίδευση των Α.μεΑ στην Ελλάδα. Τα ερωτήματά μας σχετικά με την εργασία των Α.μεΑ επιλέξαμε να τα απαντήσουμε με έρευνα που πραγματοποιήσαμε στο Δήμο και σε καταστήματα/επιχειρήσεις της πόλης μας (τράπεζα supermarket, παντοπωλεία)

Κεφάλαιο 1^ο: Ορισμοί και έννοιες

Χρόνιες παθήσεις

Είναι δύσκολο να δοθεί ένας ενιαίος ορισμός των χρόνιων παθήσεων που να ικανοποιεί όλες τις οργανώσεις των ατόμων με χρόνιες παθήσεις. Αν και υπάρχουν πολλοί ορισμοί του όρου «χρόνια πάθηση», δεν υπάρχει ούτε ένας γενικά αποδεκτός ορισμός. Όλοι όμως έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: αναφέρονται σε μια κατάσταση που επηρεάζει τη ζωή του ατόμου και τις περισσότερες φορές είναι αμετάκλητη. Ως εκ τούτου, ένας ορισμός της χρόνιας πάθησης θα μπορούσε να είναι: χρόνια πάθηση είναι η πάθηση, η οποία:

- α) για την πλειονότητα των ανθρώπων είναι αμετάκλητη
- β) πολλές φορές είναι αόρατη
- γ) απαιτεί κοινωνική και ιατρική υποστήριξη καθώς και ευέλικτα συστήματα που θα διασφαλίζουν κοινωνική ένταξη και επιλογές απασχόλησης

Η χρόνια πάθηση δεν θεωρείται εξ ορισμού αναπηρία. Το ερώτημα είναι αν το άτομο με χρόνια πάθηση αντιμετωπίζει κοινωνικά εμπόδια στην καθημερινή του ζωή. Αν η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι θετική, τότε το άτομο με χρόνια πάθηση θα μπορούσε να θεωρηθεί ως άτομο με αναπηρία. Υπό την έννοια αυτή, το γεγονός και μόνο ότι κάποιος έχει διαγνωστεί ως άτομο με χρόνια πάθηση δεν σημαίνει ότι μιλάμε για αναπηρία.

Το ίδιο το άτομο είναι αυτό που έχει την εμπειρία των περιορισμών που προκύπτουν από την πάθηση ή/και τον τρόπο που η κοινωνία αντιδρά σε αυτήν. Οι παθήσεις έχουν περιοριστικό αντίκτυπο στην ικανότητα των ατόμων να επιλέγουν τον τρόπο ζωής τους. Μιλάμε εδώ για την επίδραση της κόπωσης, του πόνου, του πυρετού κ.λπ. αλλά και του στιγματισμού, του τρόπου οργάνωσης του συστήματος υγείας και της κοινωνίας γενικότερα.

Με την προϋπόθεση ότι η χρόνια πάθηση προξενεί βλάβη η οποία σε αλληλεπίδραση με διάφορα εμπόδια μπορεί να περιορίσει την πλήρη συμμετοχή του ατόμου με χρόνια πάθηση στην κοινωνία, τότε μπορούμε να μιλάμε για αναπηρία. Για παράδειγμα, δεν έχει σημασία αν ένα τυφλό άτομο είναι εκ γενετής τυφλό, ή τυφλώθηκε από ατύχημα ή από ασθένεια όπως ο διαβήτης. Αντιθέτως, το θέμα που πρέπει να αντιμετωπιστεί είναι τα εμπόδια που προκαλεί η κοινωνία στο άτομο αυτό.

Ένταξη

Είναι η ενέργεια ή το αποτέλεσμα του εντάσσω (τοποθέτηση κατά σειρά, τάξη κτλ.) μέσα σε συγκροτημένο σύνολο, κατηγορία κτλ. Στην προκειμένη περίπτωση εντάσσεται κάποιο άτομο ομαλά στην κοινωνία, λειτουργεί και εξελίσσεται μέσα σε αυτή.

Αναπηρία

Είναι ο περιορισμός δραστηριότητας ενός ατόμου λόγω σωματικής ή νοητικής βλάβης. Έτσι διακρίνονται σε άτομα με σωματική αναπηρία και σε άτομα με νοητική αναπηρία.

Πρόνοια

Είναι η σκέψη που γίνεται εκ των προτέρων, η πρόβλεψη σε σχέση με κάτι που πρόκειται να συμβεί. Ακόμα είναι η σύνεση, περίσκεψη ή η μέριμνα, και η φροντίδα. Ειδικότερα είναι η δημόσια, οργανωμένη δραστηριότητα για την υποστήριξη των οικονομικά ασθενέστερων πολιτών και γενικότερα όσων έχουν ανάγκη κοινωνικής μέριμνας και προστασίας. Το σύνολο θεσμών και ρυθμίσεων μέσω των οποίων παρέχεται υποστήριξη στους πολίτες και ειδικότερα στους οικονομικά ασθενέστερους και σε όσους έχουν ανάγκη κοινωνικής μέριμνας και προστασίας.

Κεφάλαιο 2ο: Εκπαίδευση

Εκπαίδευση και αναπηρία : Το άτομο με αναπηρία μέσω της εκπαίδευσης γνωρίζει την ταυτότητα και τα δικαιώματά του. Για να λειτουργήσει αυτό, απαραίτητη προϋπόθεση είναι να παρέχεται η κατάλληλη εκπαίδευση, που θα βοηθήσει το άτομο να ενταχθεί χωρίς κανένα εμπόδιο και διακρίσεις στην ευρύτερη κοινωνική ομάδα.

Δυστυχώς , το θέμα «εκπαίδευση» για τα άτομα με αναπηρία έχει συζητηθεί πολύ ακόμα και στον 21^ο αιώνα. Δεν είναι ακόμα αποδεκτό από το ευρύτερο κοινό ότι τα Α.μεΑ. έχουν ίδια δικαιώματα με όλους. Γι αυτό το λόγο γίνονται πολλές προσπάθειες έτσι ώστε το σχολικό περιβάλλον να δώσει τη δυνατότητα σε όλους να αξιοποιήσουν τις ικανότητές τους. Έτσι από τη στιγμή που δε θα υπάρχει «κατηγοριοποίηση» και «διάκριση» ανάμεσα σ' αυτά τα άτομα, θα είναι πιο εφικτό να φοιτούν χωρίς εμπόδια.

Εκπαιδευτικό μοντέλο: Παρόλο που θεωρητικά έχουν αναφερθεί, από τις διάφορες κυβερνήσεις, πολλές προσπάθειες βελτίωσης του εκπαιδευτικού μοντέλου για τα άτομα με αναπηρία, ακόμη δεν έχουν ληφθεί τα κατάλληλα μέτρα. Θα πρέπει να επιτευχθεί η κοινωνικοποίηση αυτών των ατόμων και να ανατραπεί η όλη τωρινή ρατσιστική αντιμετώπισή τους από την κοινωνία.

Το νέο εκπαιδευτικό μοντέλο θα αναγνωρίζει την μειωμένη συνεργασία του ατόμου με αναπηρία με το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο, και θα δέχεται την διαφορετικότητα αυτού ανεξάρτητα από τη δική ιδιαιτερότητα. Στόχος του νέου εκπαιδευτικών μοντέλου είναι η ισοτιμία και ο αλληλοσεβασμός .

Το Νέο Σχολείο έχει σκοπό την αξιοποίηση όλων των μαθητών ανεξαρτήτως. Θέλει να δώσει τέλος στην ανισότητα, στα στερεότυπα και στις συντηρητικές αντιλήψεις. Θα βοηθήσει τα παιδιά με αναπηρία να καλύψουν τις εκπαιδευτικές τους ανάγκες και θα κάνει πιο εύκολη την ένταξή τους στην κοινωνία.

Ιστορική αναδρομή

Πρώτη περίοδος: από το 1906 μέχρι το 1950.

Η εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία γινόταν παρά μόνο από την θέλησή τους . Το 1906 ιδρύθηκε μία Φιλανθρωπική Εταιρία , που ονομαζόταν <<Οίκος Τυφλών>> η οποία προστάτευε και βοηθούσε παιδιά με προβλήματα στην όραση. Παράλληλα, σε

συνεργασία με το ίδρυμα του Χαράλαμπου Σπηλιώπουλου και της <<Εγγύς Ανατολής>> κατάφερε να λειτουργήσει το <<Ειδικόν Σχολείον Αναπήρων Παιδιών>> για παιδιά με κινητικά προβλήματα. Το 1937 ιδρύθηκε το <<Ειδικό Σχολείον Ανωμάτων και Καθυστερημένων Παιδιών>> και ήταν αρχή της ειδικής εκπαίδευσης των παιδιών στην Ελλάδα.

Δεύτερη Περίοδος: Από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 έως την μεταπολίτευση. Την περίοδο αυτή άλλαξαν αρκετά οι αντιλήψεις της κοινωνίας προ τα άτομα με αναπηρία. Το 1956 ιδρύθηκε ο << Τομέας Ψυχικής Υγιεινής >> και στην συνέχεια, το 1964, εξελίχθηκε σε << Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής και Ερευνών >>. Επιπλέον, το 1962 ιδρύθηκε το κέντρο Θεραπευτικής Παιδαγωγικής << Στουπάθειον >>. Μετά από περίπου 2 χρόνια δημιουργήθηκε το ίδρυμα προστασίας Απροσαρμόστων παιδων <<Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ>>, το 1971 το <<ΣΙΚΙΡΙΑΡΙΔΕΙΟΝ>> , το 1972 δεκαοχτώ δημόσια σχολεία για άτομα με αναπηρία και επιπλέον είκοσι το 1973.

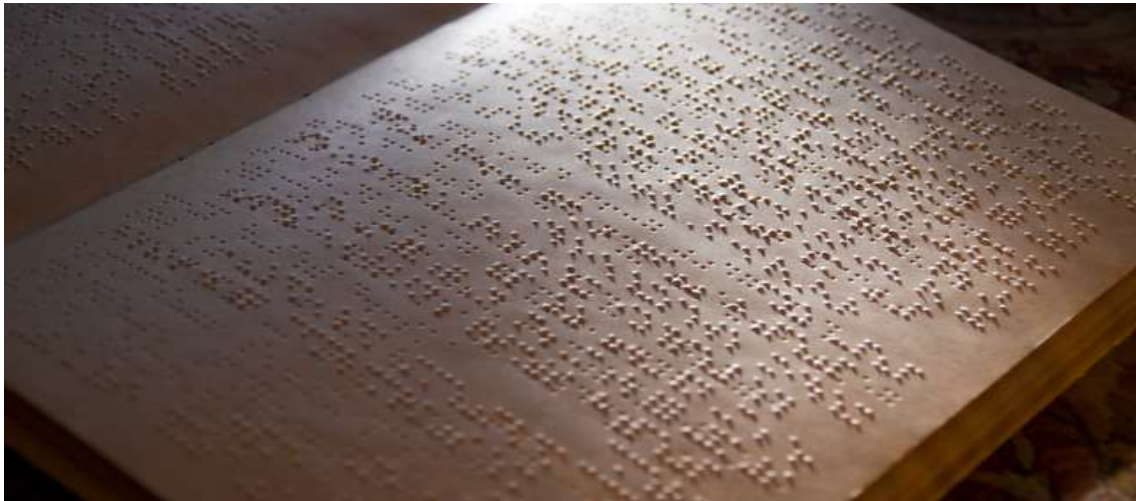
Τρίτη περίοδος : από την μεταπολίτευση έως σήμερα.

Πλέον το κράτος ευαισθητοποιείται απέναντι στα άτομα με αναπηρία και παίρνει μέτρα έτσι ώστε να τους δοθούν ίσες ευκαιρίες για εκπαίδευση. Το 1975 , η ΕΛΕΠΑΑΠ δημιουργεί δημόσιο ειδικό σχολείο και το 1980 ειδικό γυμνάσιο για παιδιά με εκ γενετής προβλήματα. Το 1983-84, ιδρύονται οι «ειδικές τάξεις» στις οποίες παίρνουν μέρος παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες και φοιτούν μόνο λίγες ώρες την βδομάδα. Τα επόμενα χρόνια, λειτούργησαν 728 ειδικές τάξεις. Μετά την μεταπολίτευση η πολιτεία λαμβάνει ιδιαίτερα μέτρα για τα άτομα με αναπηρία. Το 1974 κατοχυρώνεται τι δικαίωμα δωρεάν παιδείας για παιδιά με ειδικές ανάγκες και το 1985 η Βουλή ψηφίζει νόμο για την Ειδική Αγωγή.

Εδώ αξίζει να αναφέρουμε ότι αν παρατηρήσει κανείς κάποιες από τις ονομασίες που αναφέρθηκαν παραπάνω μπορεί να βγάλει και τα ανάλογα συμπεράσματα σχετικά με αντιλήψεις απέναντι στα άτομα με αναπηρία (π.χ. <<Ειδικό Σχολείον Ανωμάτων και Καθυστερημένων Παιδιών>>. Επίσης φαίνεται και πώς άλλαξε η κατάσταση με την πάροδο του χρόνου.

Κεφάλαιο 3^ο: Σύστημα Μπράιγ

Το Σύστημα Μπράιγ ονομάζεται το σύστημα γραφής των τυφλών. Αυτό το αλφάβητο είναι μια αντικατάσταση του γραμματικού αλφάβητου με ανάγλυφες στιγμές, που με διάφορους συνδυασμούς αποδίδουν ένα κείμενο. Το άτομο με τύφλωση μπορεί μ' αυτό το σύστημα να διαβάζει ψηλαφώντας τις στιγμές με το δάχτυλο, δηλαδή έχουμε ανάγνωση με την αφή. Το σύστημα Μπράιγ έχει έξι ανάγλυφες κουκίδες σαν το κεφαλάκι μιας καρφίτσας. Είναι τοποθετημένες ανά τρεις και μ' αυτές γίνονται 63 συνδυασμοί, που αντιστοιχούν στα γράμματα και τους αριθμούς. Η γραφή Μπράιγ διαβάζεται από αριστερά προς τα δεξιά και από πάνω προς τα κάτω, όπως ακριβώς και η γραφή των «βλεπόντων».

(<http://www.digitallife.gr/na-pws-dhmiourgithike-h-methodos-mpraig-82873>)

Κεφάλαιο 4^ο : Έρευνα

Στα πλαίσια του μαθήματος της ‘Έρευνητικής Έκθεσης ‘ διατυπώσαμε κάποια ερωτήματα και για να τα απαντήσουμε μοιράσαμε ένα ερωτηματολόγιο με σκοπό να διερευνήσουμε τις αντιλήψεις και τη στάση των εργοδοτών (τοπικές επιχειρήσεις) προς τα άτομα με αναπηρία (π.χ. αν τηρούν τη νομοθεσία στις προσλήψεις). Τα αποτελέσματά μας εμφανίζονται στο Παράρτημα 2^ο .

Παράτημα 1ο : Ερωτηματολόγιο

(Συνοδευτική επιστολή)

Αγαπητές/οί Κυρίες /Κύριοι

Στα πλαίσια του μαθήματος Ερευνητική Εργασία της Α΄τάξης του Λυκείου με θέμα «Άτομα με Αναπηρία (ΑμεΑ): Κοινωνικός αποκλεισμός ή κοινωνική ένταξη;», εντάσσεται και η συμπλήρωση του παρόντος ερωτηματολογίου. Η επιχείρησή σας / υπηρεσία σας επιλέχθηκε τυχαία και δεν θα σας ζητηθούν προσωπικά δεδομένα. Τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για εκπαιδευτικούς-ερευνητικούς σκοπούς. Επιπλέον, δεν προβλέπεται ούτε θα είναι δυνατόν να ταυτοποιηθούν πρόσωπα/επιχειρήσεις με συγκεκριμένες απόψεις. Η βοήθειά σας θα είναι πολύτιμη, καθώς θα συμβάλετε στη μελέτη της επαγγελματικής αποκατάστασης των ατόμων με αναπηρία.

Σας ευχαριστούμε για την συμβολή σας.

Η ερευνητική Ομάδα:
Κραβαρίτης Αλέξανδρος
Αραπίτσα Βασιλική
Αρβανίτη Κωνσταντίνα
Γώγουλου Άννα Μαρία

Υπεύθυνη καθηγήτρια:
Φωτογιαννοπούλου Κωνσταντίνα

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ (ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ)

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

A) Είδος επιχείρησης:

B) Θέση στην επιχείρηση:

A) Άνδρας

B) Ηλικία: Γ) Μορφωτικό επίπεδο:

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πόσα χρόνια λειτουργεί η επιχείρηση;

- Έως 1 χρόνο
- Έως 10 χρόνια
- Έως 20 χρόνια
- 20 + χρόνια

2. Ποιος είναι ο αριθμός εργαζομένων στην επιχείρηση;

- 1-5 άτομα
- 5-10 άτομα
- 10-20 άτομα
- 20-50 άτομα
- 50 και πάνω

4. Πως επιλέγετε το προσωπικό που προσλαμβάνετε στην επιχείρηση;

- Γνώσεις
- Προυπηρεσία
- Συγγένεια-Γνωριμία
- Εμφάνιση
- Άλλο

5. Είχατε ή έχετε εργαζόμενο με αναπηρία;

- ΝΑΙ ΟΧΙ

6. Αν στην παραπάνω ερώτηση απαντήσατε ΝΑΙ η πρόσληψη έγινε διότι

- α) Ανήκει στο φιλικό / οικογενειακό περιβάλλον
- β) Μέσω αγγελίας
- γ) Μέσω κάποιου προγράμματος (π.χ ΟΑΕΔ)
- δ) Λόγω εφαρμογής σχετικής νομοθεσίας για τα Α.μεΑ.
- ε) Άλλο

7. Αν δεν προσλαμβάνετε Α.μεΑ. , για ποιους λόγους;

.....

.....

8. Ένα Α.με.Α. πιστεύετε ότι :

- α) Δεν θα αντιμετώπιζε κανένα πρόβλημα
- β) Θα πάθαινε κάποιο ατύχημα
- γ) Δεν θα ήταν αποδεκτό
- δ) Είναι δύσκολη η εργασία για εκείνον/η
- ε) Θα χρειαζόταν κάποια διευκόλυνση (βοήθεια – προσαρμογή)
- στ) Θα απουσίαζε συχνά
- ζ) Θα είχε ανάρμοστη συμπεριφορά
- η) Άλλο

**9. Γενικότερα , πιστεύετε ότι ένα Α.μεΑ. μπορεί να ανταπεξέλθει
ικανοποιητικά στα καθήκοντά του σε σχέση με την εργασία του;**

- ΝΑΙ
- ΟΧΙ
- ΑΡΚΕΤΑ
- ΛΙΓΟ

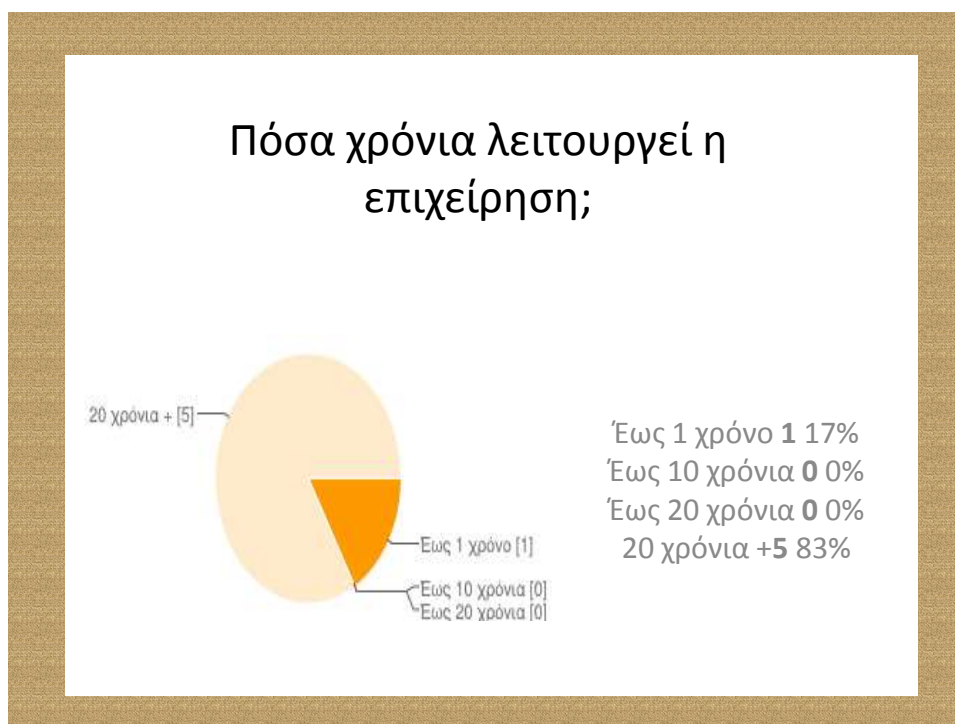
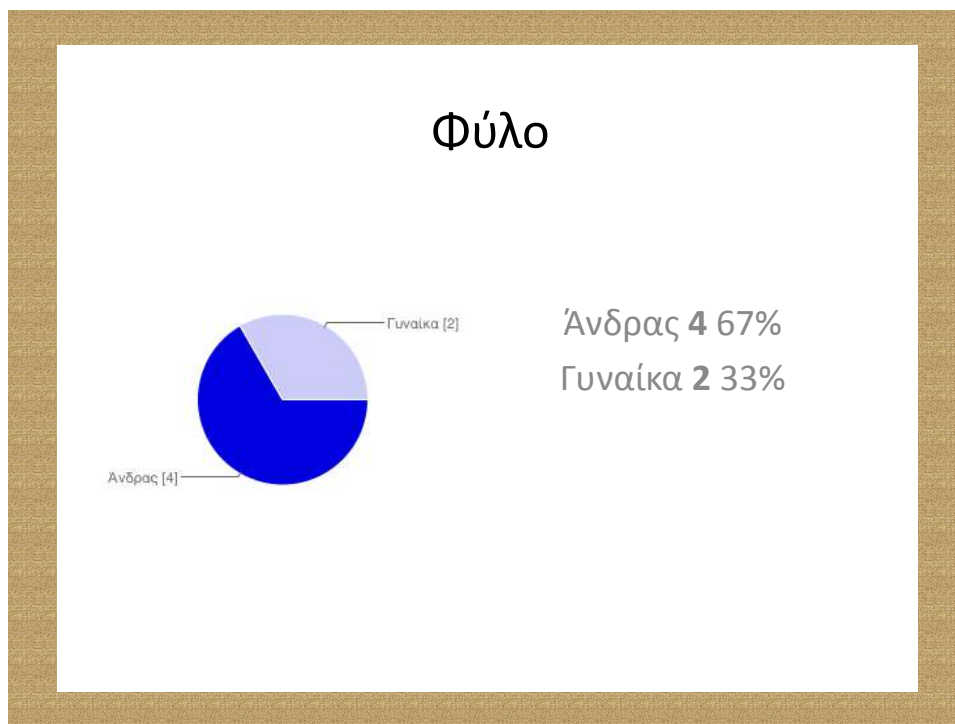
10. Γνωρίζετε αν υπάρχουν επιδοτημένα προγράμματα για την αναπηρία;

ΝΑΙ ΟΧΙ

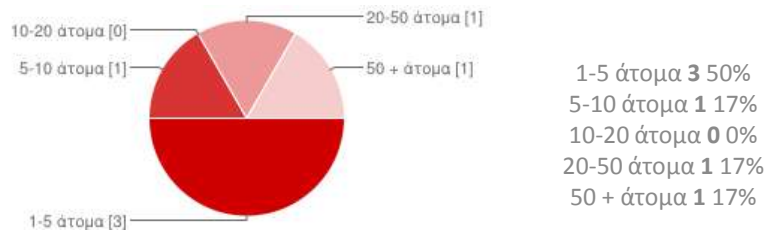
**11. Στην επιχείρησή σας εφαρμόζετε τη νομοθεσία (ποσοστά προσλήψεων)
σε σχέση με τα Α.μεΑ.**

ΝΑΙ ΟΧΙ

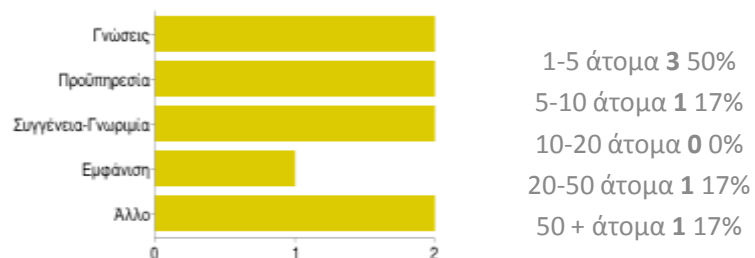
Παράτημα 2ο : Αποτελέσματα Έρευνας - Γραφήματα

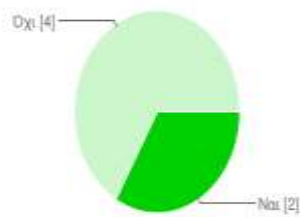
Ποιος είναι ο αριθμός εργαζομένων στην επιχείρηση

Πως επιλέγετε το προσωπικό που προσλαμβάνετε στην επιχείρηση;

Είχατε ή έχετε εργαζόμενο με αναπηρία;

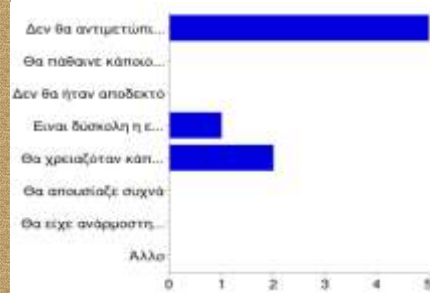
Ναι 2 33%

Όχι 4 67%

Αν στην παραπάνω ερώτηση απαντήσατε ΝΑΙ διότι:

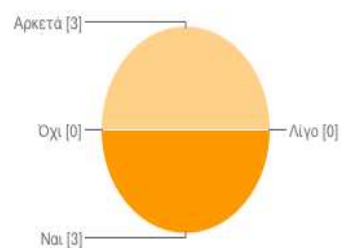

Ένα Α.μεΑ. πιστεύετε ότι:

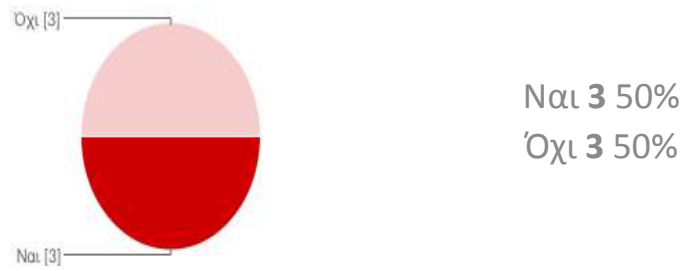
Δεν θα αντιμετωπίζε κανένα πρόβλημα 5.83%
 Θα πάθαινε κάποιο ατύχημα 0.00%
 Δεν θα ήταν αποδεκτό 0.00%
 Είναι δύσκολη η εργασία για εκείνον/η 1.17%
 Θα χρειαζόταν κάποια διευκόλυνση (βοήθεια - προσαρμογή) 2.33%
 Θα απουσίαζε συχνά 0.00%
 Θα είχε ανάμοστη συμπεριφορά 0.00%
 Άλλο 0.00%

Γενικότερα, πιστεύετε ότι ένα Α.μεΑ. μπορεί να ανταπεξέλθει ικανοποιητικά στα καθήκοντά του σε σχέση με την εργασία του;

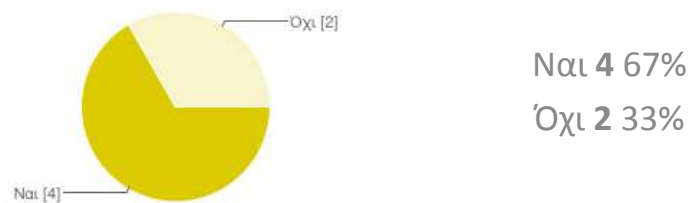

Ναι 3 50%
 Όχι 0 0%
 Αρκετά 3 50%
 Λίγο 0 0%

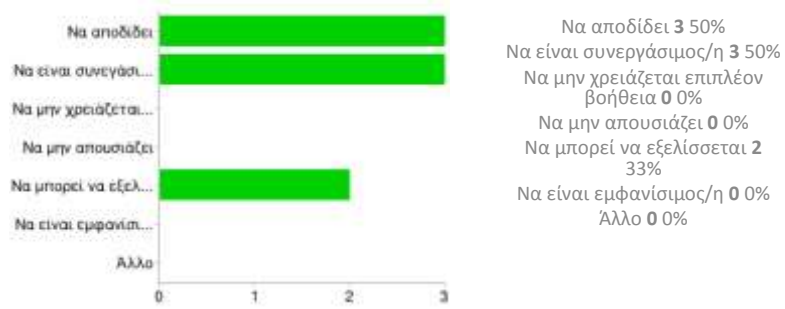
Γνωρίζετε αν υπάρχουν
επιδοτημένα προγράμματα για την
αναπηρία;

**Στην επιχείρησή σας εφαρμόζετε
την νομοθεσία (ποσοστά
προσλήψεων) σε σχέση με τα
Α.μεΑ.;**

Για να παραμείνει στην εργασία του ένα Α.μεΑ. Χρειάζεται:

Παράρτημα 3^ο : Εικόνες

(<http://www.neolaia.gr/2012/09/01/upatras-kainotomos-rampa-gia-ta-amea/>)

(<https://asenco.gr/el/content/39>)

(<http://www.4myhouse.gr/284/1/201/%CE%94%CE%B9%CE%B1%CE%BC%CF%8C%CF%81%CF%86%CF%89%CF%83%CE%B7-%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CE%91%CE%9C%CE%95%CE%91>)

ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ ΤΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ!

(<http://www.crete2day.gr/tag/%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B1/>)

(<http://www.mourmour.gr/?cat=10>)

Βιβλιογραφία

Βίκη Α. και Παπάνης Ε. (2008), «*Εργασιακή αποκατάσταση των αναπήρων*», Πανεπιστήμιο Αιγαίου, (http://eparanis.blogspot.gr/2008/09/blog-post_23.html).

Σούλης, Σ. (2013). *Εκπαίδευση και Αναπηρία*. Αθήνα. Ε.Σ.Α.μεΑ.

Μπαρμπαλιά Ελένη, Χατζηπέτρου Ανθή, *Το αναπηρικό κίνημα στην Ελλάδα, την Ευρώπη και τον κόσμο*, <http://www.esamea.gr/publications/books-studies/903-egxeiridio-ekpaideyomenoy-no-1-sxediasmos-politikis-se-themata-anapirias-epimeleia-anthis-xatzipetroy>.

Παπάνης Ε., Γιαβρίμης Π. και Βίκη Α. (2007), «*Ο εκπαιδευτικός αποκλεισμός ως γενεσιουργό αίτιο του κοινωνικού αποκλεισμού*», Πανεπιστήμιο Αιγαίου, http://eparanis.blogspot.gr/2007/09/blog-post_6511.html.

Σούλης, Σ. (2013). *Εκπαίδευση και Αναπηρία*. Αθήνα. Ε.Σ.Α.μεΑ.

<http://www.esamea.gr/>

<http://amea-blog.blogspot.gr/>

2014-2015

**Υγεία , Πρόνοια, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και
Άτομα με αναπηρία**

- Θεοδώρα
Τσιώλη
- Χρυσ αφένια
Μπελεσάκου
- Αγγελική
Μαργώνη

Περιεχόμενα	Σελ.
Περίληψη	65
Εισαγωγή	66
Κεφάλαιο 1ο : Ορισμοί-Έννοιες	68
Κεφάλαιο 2ο : Νομοθεσία	70
Κεφάλαιο 3 ^ο : Πώς αντιμετωπίζονται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε) τα άτομα με αναπηρία	71
3.1: Ο ρόλος των Μ.Μ.Ε στη διαμόρφωση στάσης της ελληνικής Κοινωνίας	71
3.2 Τρόποι για να βελτιωθεί ο τρόπος παρουσίασης των Α.μεΑ από τα Μ.Μ.Ε.	73
3.3: Επιχειρήματα του αναπηρικού κινήματος	74
Κεφάλαιο 4ο : Υγεία	76
4.2: Εργοθεραπεία	76
4.3: Οδοντιατρική	77
4.4: Παραπληγισμός	77
Κεφάλαιο 5ο : Πρόνοια	79
Κεφάλαιο 6ο : Συνέντευξη	82

Περίληψη

Τα άτομα με Άτομα με αναπηρία (Α.μεΑ) είναι μία ειδική κατηγορία ατόμων που βιώνουν το κοινωνικό αποκλεισμό λόγω της ιδιαιτερότητάς τους. Επίσης τα Α.μεΑ βιώνουν πολλές φορές κοινωνική βία, έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να κλείνονται στον εαυτό τους. Γενικότερα τα Μ.Μ.Ε ορισμένες φορές δεν τους αντιμετωπίζουν με ισάξιο τρόπο διότι θεωρούν ότι είναι κοινωνικά κατώτεροι ή δεν τους παρέχεται δυνατότητα για πρόσβαση στην υγεία. Δυστυχώς αυτά τα άτομα δεν έχουν ίσες ευκαιρίες τόσο στην ζωή όσο και στα δημόσια αγαθά που μας προσφέρει δωρεάν το κράτος μας. Ποιοι είναι οι λόγοι που δημιουργήθηκε αυτό το πρόβλημα; Είμαστε γνώστες αυτής της κατάστασης; Τι περιμένουμε για να δράσουμε προς όφελος των συμπολιτών μας;

Εισαγωγή

Στο πρώτο τετράμηνο στα πλαίσια του μαθήματος “Ερευνητική Εργασία” ασχοληθήκαμε με τα Α.μεΑ το θέμα της εργασίας μας ήταν: «ο κοινωνικός αποκλεισμός και η κοινωνική ένταξη των Α.μεΑ» και η ομάδα μας επέλεξε να ασχοληθεί με το υπόθεμα πρόνοια- υγεία – Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Στόχοι:

Οι στόχοι αυτής της έρευνας μας είναι πολλοί και σημαντικοί για την κοινωνία μας. Γενικότερα ο στόχος μας είναι να ενημερώσουμε τους πολίτες για τα Α.Μ.Ε.Α για να τους βοηθάμε και να τους συμπεριφερόμαστε με ισάξιο τρόπο για να μην βιώνουν τον κοινωνικό αποκλεισμό. Εμβαθύνουμε στους τομείς υγεία, πρόνοια και Μ.Μ.Ε διερευνώντας τη στάση τους απέναντι στην συγκεκριμένη ομάδα ατόμων και την επιρροή τους στο γενικότερο κοινωνικό περίγυρο σε σχέση με το συγκεκριμένο ζήτημα.

Ερευνητικά ερωτήματα

Επιλέξαμε αυτό το θέμα διότι μας κέντρισε το ενδιαφέρον και θελήσαμε να μάθουμε:

- ❖ Αν η κοινωνία τους συμπεριφέρεται ισάξια ως προς την υγεία τους ως προς την οικονομική υποστήριξη
- ❖ Αν όσοι χειρίζονται τα κοινωνικά δίκτυα τους αντιμετωπίζουν ισότιμα χωρίς να τους κρίνουν για την ιδιαιτερότητα τους.

Εκτός από τα παραπάνω, τα ερευνητικά μας ερωτήματα επίσης είναι:

- ❖ Πόσο προσβάσιμη είναι η πόλη μας.
- ❖ Αν έχουν κάποια σχέδια για την εξυπηρέτηση των αναγκών τους.
- ❖ Αν υπάρχουν ήδη κατάλληλες υποδομές και αν όχι γιατί;
- ❖ Με βάση ποια κριτήρια προσλαμβάνουν τα άτομα στον εργασιακό χώρο.
- ❖ Τέλος, αν θα προτιμούσε κάποιος να εργαστεί με άτομα με ειδικές ανάγκες.

Για αυτά τα τελευταία μας ερωτήματα καλέσαμε τον δήμαρχο στον σχολείο μας, για να μας απαντήσει για την κατάσταση που επικρατεί στην πόλη μας.

Αρχικά, στην ομάδα μας χωριστήκαμε και έπειτα διαλέξαμε το θέμα με το οποίο θα ασχοληθεί κάθε άτομο. Στην συνέχεια, αναζητήσαμε πληροφορίες, ανατρέξαμε στο διαδίκτυο και σε διάφορες εγκυκλοπαίδειες, που βρήκαμε χρήσιμο υλικό το οποίο θα μας βοηθήσει να διεκπεραιώσουμε τον αρχικό μας στόχο και να τελειοποιήσουμε την

εργασία μας. Όταν είχαμε συλλέξει αρκετό υλικό συνεργαστήκαμε για το τελικό αποτέλεσμα.

Διάρθρωση κείμενου:

- ❖ Ορισμοί-Έννοιες
- ❖ Νομοθεσία σχετικά με τη υγεία
- ❖ Πώς αντιμετωπίζονται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε) τα άτομα με αναπηρία
- ❖ Υγεία
- ❖ Πρόνοια
- ❖ Συνέντευξη με τον κ. δήμαρχο για τη ζωή των Α.μεΑ στην πόλη μας.

Κεφάλαιο 1ο : Ορισμοί-Έννοιες

Πρόνοια :

Το κράτος πρόνοιας είναι το θεσμικό πλαίσιο παροχής κοινωνικών δικαιωμάτων στους τομείς υγείας, εκπαίδευσης και εν γένει παροχής κοινωνικών υπηρεσιών. Ιστορικά το κράτος πρόνοιας αποτελεί καθορισμένη μορφή του καπιταλιστικού κράτους με τη σύγχρονη μορφή της διοίκησης.

(http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CF%81%CE%AC%CF%84%CE%BF%CF%82_%CF%80%CF%81%CF%8C%CE%BD%CE%BF%CE%B9%CE%B1%CF%82)

Υγεία:

Η Υγεία είναι ο παράγοντας που μετράει την φυσική, ψυχολογική ή ακόμα και την πνευματική κατάσταση ενός ζώντος οργανισμού.

Σύμφωνα με τον ορισμό που διατυπώθηκε στο καταστατικό του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (1946) η υγεία είναι «η κατάσταση της πλήρους σωματικής, ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας και όχι μόνο η απουσία ασθένειας ή αναπηρίας». Έτσι λοιπόν, η έννοια της υγείας, δεν αποδίδεται μόνο από την ιατρική, αλλά και από άλλους παράγοντες όπως είναι το περιβάλλον, η οικονομία, η εργασία κ.α.

(<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A5%CE%B3%CE%B5%CE%AF%CE%B1>)

Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης: Ως Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ή Επικοινωνίας (ΜΜΕ) εννοούνται όλα τα διαθέσιμα μέσα με τα οποία μπορεί να ενημερωθεί για προηγούμενα και τρέχοντα συμβάντα ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων. Τα ΜΜΕ χωρίζονται σε:

Ασύγχρονα μέσα, όπως είναι ο τύπος και το Διαδίκτυο, καθώς η πληροφορία τους μεταδίδεται σε διαφορετικές χρονικές στιγμές για κάθε διακριτό χρήστη.

Σύγχρονα μέσα, όπως είναι το ραδιόφωνο και η τηλεόραση, καθώς όλοι οι χρήστες λαμβάνουν την πληροφορία συγχρόνως.

(http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%AD%CF%83%CE%B1_%CE%B5%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%AD%CF%81%CF%89%CF%83%CE%B7%CF%82)

Αναπηρία:

Ο όρος αναπηρία αναφέρεται στον περιορισμό της κοινής δραστηριότητας λόγου, έργου ή άμεσης αντίληψης λόγω σωματικής ή πνευματικής βλάβης ενός ανθρώπου. Η αναπηρία γενικά διακρίνεται σε ολική και μερική καθώς και σε σωματική και

διανοητική.

(<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%BD%CE%B1%CF%80%CE%B7%CF%81%CE%AF%CE%B1>)

Κεφάλαιο 2ο : Νομοθεσία

Άρθρο 25 Διεθνές Δίκαιο:

Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν το δικαίωμα των ΑΜ.Ε.Α στην απόλαυση του υψηλότερου προσδοκώμενου προτύπου υγείας χωρίς διάκριση με βάση την αναπηρία. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα ακατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν την πρόσβαση των Α.Μ.Ε.Α σε υπηρεσίες υγείας

Συγκεκριμένα τα κράτη μέλη:

- Παρέχουν στα ΑΜ.Ε.Α στο εύρος, ποιότητα και ίσα επίπεδα δωρεάν ή ανεκτού κόστους παροχές υγείας που σχετίζονται με την σεξουαλική ζωή και στην αποκατάσταση της υγείας για την αναπαραγωγή και με προγράμματα σχεδιασμένα βάσει του πληθυσμού για την δημόσια υγεία.
- Παρέχουν στα Α.Μ.Ε.Α τις υπηρεσίες υγείας που είναι απαραίτητες ειδικά για τις αναπηρίες τους, συμπεριλαμβανομένης και της πρώιμης αναγνώρισης και επέμβασης όταν είναι απαραίτητο και οι υπηρεσίες σχεδιασμένες να ελαχιστοποιήσουν και να αποτρέπουν περαιτέρω αναπηρίες συμπεριλαμβανομένων των παιδιών και των ηλικιωμένων.
- Παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες υγείας, όσο δυνατόν πλησιέστερα στις κοινότητες των ενδιαφερομένων συμπεριλαμβανομένων και των αγροτικών περιοχών.
- Απαιτούν από επαγγελματίες υγείας να παρέχουν περίθαλψη ίδια ποιότητας στα Α.Μ.Ε.Α όπως και στα άλλα άτομα, και με βάση την ελεύθερη και ενημερωμένη συναίνεση μέσω της πληροφόρησης για τα δικαιώματα του ανθρώπου, την αξιοπρέπεια, την αυτονομία και τις ανάγκες των Α.Μ.Ε.Α μέσω της εκπαίδευσης και της διακήρυξης ηθικών προτύπων για την δημόσια και ιδιωτική περίθαλψη.
- Απαγορεύουν την διάκριση κατά των Α.Μ.Ε.Α όταν τους παρέχονται ασφάλεια υγείας και ασφάλεια ζωής.
- Προλαμβάνουν την διακινούσα άρνηση περίθαλψης ή υπηρεσιών υγείας ή τροφής και υγρών λόγων της αναπηρίας.

Κεφάλαιο 3^ο : Πώς αντιμετωπίζονται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε) τα άτομα με αναπηρία

Τα Μ.Μ.Ε χρησιμοποιούν διάφορες στερεοτυπικές εκφράσεις όταν προβάλλουν τα θέματα της επικαιρότητας. Όπως καταλαβαίνουμε τους βλέπουν ως αντικείμενο φιλανθρωπίας, μια αντίληψη που δεν είναι πλήρως ξεπερασμένη. Ακόμα ορισμένες φορές αντιμετωπίζουν με αποκρουστικό τρόπο τους ανθρώπους με αναπηρία καθώς θεωρούν πως έχουν πάρα πολλά δικαιώματα.

Γενικά τα Μ.Μ.Ε είναι ευάλωτα στην συνεχή παραγωγή στερεότυπων εκφράσεων και προκαταλήψεων που έχουν καλλιεργηθεί στο κοινωνικό πλαίσιο. Ως διαμεσολαβητής διευκολύνονται από την ύπαρξη στερεότυπων αντιλήψεων, τις οποίες τις αντιλαμβάνονται ως κοινωνικά δεδομένα.

Παρά τις ενέργειες που έχουν γίνει για την καταπολέμηση των διακρίσεων σε ότι αφορά τα Α.Μ.Ε.Α τα πρότυπα που προβάλλονται αμφιταλαντεύουν τους πολίτες καθώς τα είδωλα και το πρότυπα σήμερα δεν έχουν καμιά σχέση μερικές φορές με τα Α.μεΑ και άλλες φορές αποδίδονται στους ανθρώπους με αναπηρία να πρόκειται για υπερήρωες. Αυτή η θετική υπερβολή δημιουργεί λανθασμένες αντιλήψεις.

3.1: Ο ρόλος των Μ.Μ.Ε στη διαμόρφωση στάσης της ελληνικής κοινωνίας

«Δεν μπορεί κανείς να θεσμοθετήσει νομικά ηθικούς κανόνες, αλλά μπορεί να κατευθύνει τη συμπεριφορά. Οι επιταγές του νόμου δεν μπορούν να μεταβάλλουν τα αισθήματα, αλλά μπορούν να αποτελέσουν ένα φραγμό για όσους δεν έχουν αισθήματα» υποστηρίζει ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, Αμερικάνος αγωνιστής για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Στις μέρες μας, που ο κόσμος φαίνεται σαν ένα μεγάλο χωριό, η δυνατότητα μαζικής επικοινωνίας μπορεί να προκαλεί φόβο αλλά μπορεί να είναι και ενθαρρυντική, κυρίως σε άτομα με αναπηρία, που μέχρι τώρα δεν είχαν πρόσβαση σε εικόνες που τους ενδιαφέρουν.

Ο διαφημιστικός κόσμος φαίνεται εισχωρεί στον πνευματικό κόσμο του απλού λαού. Αν λοιπόν οι διαφημιστικές εκστρατείες προβάλλουν αρνητικά πρότυπα σχετικά με τα Α.Μ.Ε.Α θα επιφέρουν στο κοινό αρνητικές αντιλήψεις σε σχέση με αυτά τα άτομα.

Είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε αρχικά ότι τα μέσα επικοινωνίας έχουν δύναμη και έπειτα το πώς μπορούν να αλλάξουν τις εικόνες που μεταχειρίζονται.

Οι παράγοντες στα μέσα ενημέρωσης πρέπει να καταβάλουν ότι η αναπηρία είναι ένα ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ότι ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζονται τα άτομα με αναπηρίες είναι εξίσου σημαντικός με τον τρόπο τον οποίο παρουσιάζονται λόγω χάρη οι γυναίκες ή τα άτομα των εθνικών μειονοτήτων. Δεν θέλουμε στερεότυπα. Θέλουμε να βλέπουμε και να ακούμε για πραγματικούς ανθρώπους με αληθινή ζωή.

Καθοριστική η σημασία των χρησιμοποιημένων < λέξεων και εικόνων > από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Όλοι οι ειδικοί επικοινωνίας, που χρησιμοποιούσαν <λέξεις και εικόνες > (από τα Μ.Μ.Ε), επισημαίνουν ότι έχουν καθοριστική σημασία στη διαμόρφωση της στάσης του κοινωνικού συνόλου για κάθε κοινωνικό πρόβλημα, για την εικόνα κάθε κοινωνικής ομάδας. Επιπλέον επισημαίνουν την σημασία των χρησιμοποιημένων λέξεων και εικόνων για τον χώρο των ατόμων με αναπηρία για την αλλαγή της επικρατούσας σήμερα, < Απαξιοτικής και διακριτικής> αντίληψης από μεγάλη μερίδα της Ελληνικής κοινωνίας και αποδεικνύουν τα ακόλουθα :

- Οι εικόνες θα πρέπει να τονίζουν την ισότητα και την ενεργό συμμετοχή και όχι να δείχνουν τα άτομα με αναπηρίες σαν τραγικά πρόσωπα η θύματα που προκαλούν οίκτο και που έχουν ανάγκη φιλανθρωπίας ή που απεγνωσμένα αναζητούν θεραπεία.
- Τα άτομα με αναπηρία μπορούν και πρέπει να συμμετέχουν και αυτά στα κοινά και να έχουν και αυτά ελευθερία βούλησης.

3.2 Τρόποι για να βελτιωθεί ο τρόπος παρουσίασης των Α. μεΑ από τα Μ.Μ.Ε.

- Πρέπει να υπάρχει δράση ανάπτυξης στρατηγικών για την ένταξη τους στα Μ.Μ.Ε.
- Να οργανωθούν πολλές μορφές οργάνωσης στα Μ.Μ.Ε και να εντάξουν θέματα με αναπηρία στις πρακτικές τους.
- Να υπάρχει ισότητα των εργαζομένων στα Μ.Μ.Ε και να εφαρμόζουν προγράμματα κατάρτισης.
- Να μπορούν να ενταχθούν τα Α.Μ.Ε.Α σε πανεπιστήμια σχετικά με την δημοσιογραφία και επικοινωνία στα Α.Ε.Ι.
- Τα Μ.Μ.Ε να ανταλλάζουν πολλές θετικές εφαρμογές σε αυτόν τον συγκεκριμένο τομέα.
- Δημιουργία προγραμμάτων που θα οξύνουν την ένταξη τους σε αυτό τον τομέα.
- Να υπάρχει η κατάλληλη προσβασιμότητα.
- Να αναπτυχθεί η τεχνολογία.
- Να αναπτυχθούν οι σχέσεις του ευρωπαϊκού φόρουμ ατόμων με αναπηρία στα Μ.Μ.Ε.

Χρησιμοποιήστε:	Αποφύγετε:
Αθλητές χωρίς αναπηρία	Κανονικοί αθλητές
Άτομα με αναπηρία	Άτομα με αναπηρίες (χρήση πληθυντικού μόνο όταν το άτομο έχει πολλαπλές αναπηρίες)
Ολυμπιακοί-Παραολυμπιακοί Αγώνες/Αθλήματα	Ειδικοί – Κανονικοί Αγώνες/Αθλήματα
Άτομα με πρόβλημα όρασης ή τύφλωση	Αόμματοι, στραβοί
Άτομο με νοητική καθυστέρηση	Καθυστερημένος/Καθυστερημένο άτομο
Άτομο με εγκεφαλική παράλυση	Σπαστικός/σπαστικό άτομο
Περιγράφοντας την αναπηρία π.χ. άτομο με ακρωτηριασμό	Παραμορφωμένος, ελλειμματικός, κουτσός
Ο Τάδε είναι άτομο με... (ακολουθεί η ...συγκεκριμένη αναπηρία)	Πάσχει από... Υποφέρει από
Χρησιμοποιεί αμαξίδιο	Καθλωμένος σε αναπηρικό αμαξίδιο
Χρήστης αναπηρικού αμαξιδίου	
Άτομο με κινητική αναπηρία,	Σακάτης, σακαταμένος, τραυματισμένος

Άτομο με κινητικό περιορισμό	
Αναπηρία	Ασθένεια, αρρώστια, πρόβλημα

Πηγή:

http://www.minpress.gr/minpress/en/index/index_anapiria_mme_dimosiografikos_odigos/index_dimosiografikos_odigos_orologia.htm

3.3: Επιχειρήματα του αναπηρικού κινήματος

Τα στελέχη του αναπηρικού κινήματος χρησιμοποιούν επιχειρήματα προκειμένου να επιτύχουν ισάξια αντιμετώπιση από τα Μ.Μ.Ε των ατόμων με αναπηρία με το γενικό πληθυσμό. Στοχεύουν στον ολοκληρωμένο τρόπο παρουσίασης των θεμάτων αναπηρίας

Η δυναμική όπως εκφράζεται, καταλήγει σε μία νέα λειτουργία των Μ.Μ.Ε σε σχέση με τα σημερινά δεδομένα, η οποία με την σειρά της εκφράζει το απόλυτο δικαίωμα των ανθρώπων με αναπηρία για ισότιμο τρόπο παρουσίασης τους από τα Μ.Μ.Ε

Η δυναμική συμπυκνωμένη αποτυπώνεται στις δύο παρακάτω ενότητες που υπέγραψαν τριακόσιες συμμετέχοντες στο ευρωπαϊκό συνέδριο με θέμα < Μ.Μ.Ε με αναπηρία. > Συνυπέγραψαν αρχικά τα παρακάτω δεδομένα:

- 1) Επειδή τα Μ.Μ.Ε μέχρι και 10% του κοινού των Μ.Μ.Ε έχουν κάποια αναπηρία.
- 2) Επειδή τα Μ.Μ.Ε έχουν αποστολή να αντανakλούν την κοινωνική διαφορετικότητα του κοινού τους .
- 3) Επειδή μία πιο θετική παρουσίαση της αναπηρίας στα Μ.Μ.Ε θα προσέλκυε μεγαλύτερα κοινά βελτιώνοντας τη σφαιρική ποιότητα του περιεχομένου των προγραμμάτων και των άρθρων
- 4) Επειδή μία πιο ρεαλιστική εικόνα της αναπηρίας μπορεί να αλλάξει την εικόνα των ατόμων με αναπηρία στην κοινωνία.
- 5) Επειδή τα άτομα με αναπηρία έχουν σήμερα συγκριτικά μικρή εκπροσώπηση στα Μ.Μ.Ε
- 6) Επειδή οι επαγγελματίες με αναπηρία ως εργαζόμενοι στα Μ.Μ.Ε θα βελτιώσουν την εικόνα των Μ.Μ.Ε.
- 7) Επειδή τα προς τα Α.Μ.Ε.Α εφοδιασμένα με τεχνολογικά βοηθήματα που θα εξασφάλιζαν την πρόσβαση όλων και θα προσέλκυαν μεγαλύτερο ακροατήριο

Οι συμμετέχοντες σύνεδροι δήλωσαν ότι :

- 1) Θα προωθήσουν αλλαγές στα Μ.Μ.Ε για να βελτιώσου την εικόνα και να ενισχύσουν την κοινωνική ένταξη των ατόμων με αναπηρία
- 2) Θα ενισχύσουν την παρουσία των ατόμων με αναπηρία

Κεφάλαιο 4ο : Υγεία

Το Διεθνές δίκαιο προβλέπει:

«Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν το δικαίωμα των ΑΜ.Ε.Α στην απόλαυση του υψηλότερου προσδοκώμενου προτύπου υγείας χωρίς διάκριση με βάση την αναπηρία. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα ακατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν τα κατάλληλα μέτρα».

4.2: Εργοθεραπεία

Η Εργοθεραπεία είναι ένα επάγγελμα υγείας βασισμένο στο γεγονός ότι η σκόπιμη δραστηριότητα μπορεί να προωθήσει την υγεία και την ευημερία σε όλες τις πτυχές της καθημερινής ζωής. Και συγκεκριμένα η εργοθεραπεία ορίζεται ως "θεραπεία ατόμων με σωματικά, συναισθηματικά ή κοινωνικά προβλήματα μέσω σκόπιμης δραστηριότητας για να τους βοηθήσει να ξεπεράσουν ή να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους", ως "χρήση παραγωγικής ή δημιουργικής δραστηριότητας στη θεραπεία ή αποκατάσταση ατόμων με σωματικές ή συναισθηματικές διαταραχές" και ως "θεραπεία βασισμένη στην εμπλοκή σε σκόπιμες Δραστηριότητες Καθημερινής Ζωής, ειδικά για να παράσχει δυνατότητα ή να ενθαρρύνει τη συμμετοχή σε τέτοιες δραστηριότητες παρά τις βλάβες ή τους περιορισμούς σε σωματικές ή ψυχικές λειτουργίες".

Έχει επίσης περιγραφεί ως "επάγγελμα υγείας στην αποκατάσταση σχεδιασμένο να βοηθά άτομα όλων των ηλικιών με σωματικά, αναπτυξιακά, κοινωνικά ή συναισθηματικά ελλείμματα να επανακτήσουν και να αποκτήσουν δεξιότητες απαραίτητες για λειτουργική ανεξαρτησία, υγεία και ευεξία και "θεραπευτική χρήση δραστηριοτήτων αυτοφροντίδας, παραγωγικότητας και ψυχαγωγίας για αύξηση λειτουργικότητας, προαγωγή της ανάπτυξης και πρόληψη αναπηρίας".

Η εργοθεραπεία είναι η εφαρμοσμένη επιστήμη και το επάγγελμα υγείας που παρέχει εξειδικευμένη θεραπεία για να βοηθήσει ανθρώπους να αναπτύξουν, να επανακτήσουν ή να διατηρήσουν δεξιότητες απαραίτητες για να συμμετέχουν σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής τους.

Οι εργοθεραπευτές πετυχαίνουν το αποτέλεσμα αυτό, καθιστώντας τα άτομα ικανά να πραγματοποιούν δραστηριότητες, οι οποίες ενισχύουν την ικανότητα τους να συμμετέχουν στην καθημερινή ζωή ή τροποποιώντας το φυσικό τους περιβάλλον,

προκειμένου να υποστηρίξουν καλύτερα τη συμμετοχή τους. (<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CF%81%CE%B3%CE%BF%CE%B8%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%80%CE%B5%CE%AF%CE%B1>)

Στόχοι τους είναι να βοηθήσουν και να βελτιώσουν τις δυνατότητες που θα φανούν χρήσιμες στην καθημερινή ζωή των Α.Μ.Ε.Α και στην καταπολέμηση των δυσκολιών τους. Υπάρχουν ακόμη, εξειδικευμένα προγράμματα που βοηθούν τους ανθρώπους αυτούς να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες τόσο στον κοινωνικό, εργασιακό και προσωπικό όσο και στον οικιακό τομέα του ατόμου. Έτσι το άτομο πρέπει να καταβάλει αδιάκοπες προσπάθειες για την καταπολέμηση του προβλήματος του. Συγκεκριμένα στον τομέα με τις κινητικές δυσλειτουργίες οι εργοθεραπευτές βοηθούν το άτομο να δράσει αυτούσια στην ένδυση ,στην εκπαίδευση , στην υπόδηση στην ατομική υγιεινή και στην ασφαλή μεταφορά. Τέλος, η εργοθεραπεία, όπως διαπιστώνουμε και οι ίδιοι είναι ο δρόμος προς την αυτονομία και την ανεξαρτησία του ατόμου. (<http://www.ameashop.gr/services/ergo.html>)

4.3: Οδοντιατρική

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν τα ΑΜ.Ε.Α είναι σχετικά με την οδοντιατρική τους υγείας. Δυστυχώς η πλειοψηφία των ατόμων με ειδικές ανάγκες έκτος από τα ιατρικά προβλήματα που έχουν, έχουν και πολύ κακή υγιεινή, καθώς το κράτος δεν τους προσφέρει φροντίδα, θεραπεία αλλά ούτε καν πρόληψη.

Σύμφωνα με της επιστήμονες η οδοντιατρική φροντίδα των παιδιών με ειδικές ανάγκες είναι πιο δύσκολη και χρονοβόρα αφού χρειάζεται ειδική υποδομή στο ιατρείο. Έρευνες λένε πως μόνο ένας ειδικευμένος οδοντίατρος μπορεί να προσφέρει σωστή φροντίδα καθώς γνωρίζει τον τρόπο με τον οποίο να μπορεί να επικοινωνήσει με τα παιδιά Α.Μ.Ε.Α (www.eurodentica.gr)

4.4: Παραπληγισμός

Ορισμός: Παράλυση του κάτω τμήματος του σώματος και των δυο ποδιών. Προκαλείται από βλάβη που προσβάλλει τον νωτιαίο μυελό, η οποία μπορεί να οφείλεται σε διαταραχή της διάπλασης, επισκληρίδιο απόστημα, αιματομυελία, οξεία

εγκάρσια μυελίτιδα, νεοπλάσματα του νωτιαίου μυελού, πολλαπλή σκλήρυνση, συριγγομυελία ή τραυματισμό.

Η φροντίδα του ασθενούς κατά την οξεία περίοδο, αμέσως μετά τον τραυματισμό, στοχεύει στη σταθεροποίηση του ασθενούς και στην πρόληψη περαιτέρω βλάβης ή επιδείνωσης. Η αρχική και συνεχής νευρολογική αξιολόγηση από τις νοσηλεύτριες, τον νευρολόγο και τον νευροχειρουργό βοηθάει στον προσδιορισμό του επιπέδου και του βαθμού της παράλυσης και της πιθανότητας του ασθενούς για ανάνηψη. Παρέχεται υποστηρικτική θεραπεία, η οποία βασίζεται στα αποτελέσματα της αξιολόγησης. Οι ειδικές ιατρικές, νευρολογικές και νευροχειρουργικές παρεμβάσεις εξαρτώνται από την αιτιολογία της παραπληγίας. Εφαρμόζονται οι καθιερωμένες θεραπείες και αποτιμώνται οι επιθυμητές δράσεις και οι παρενέργειες.

Οι ασθενείς θα πρέπει από το αρχικό στάδιο της παραπληγίας τους να κάνουν φυσιοθεραπείες οι οποίες θα τους βοηθήσουν στην εξάσκηση του σώματος και στην αποτροπή περαιτέρω επιπλοκών. Ωστόσο τους ενθαρρύνει από αρχή αυτού του σταδίου καθώς όχι μόνο ο πνευμονολόγος αλλά και άλλοι γιατροί βρίσκονται κοντά του για την γρήγορη πρόληψη και αντιμετώπιση των επιπλοκών που μπορεί να εμφανίσει. Επιπλέον, η ακινησία επιδρά αρνητικά σε όλα τα συστήματα του σώματος, για αυτό θα πρέπει να παρακολουθείται τακτικά το καθένα από αυτά.

Ο ασθενής βιώνει την παραπληγία ως σοβαρή απώλεια, η οποία επιδρά όχι μόνο στην κινητοποίηση του άτομου, αλλά και στην αυτοπεποίθηση και αυτοσεβασμού του. Επιπλέον, η παραπληγία του επηρεάζει τα μέλη της οικογένειας για αυτό και δέχονται κάποια ιατρική – ψυχολογική υποστήριξη. Αυτό έχει ως σκοπό την αντιμετώπιση του προβλήματος της απώλειας. Επίσης όταν η παραπληγία του ασθενούς βρίσκεται σε σοβαρή κατάσταση με τα φέρεται σε κέντρα αποκατάστασης, τα οποία επιδρούν αρνητικά στην ψυχολογία του ατόμου.

Κεφάλαιο 5ο : Πρόνοια

Παροχές αναπηρίας

Το υπουργείο Υγείας έχει θεσπίσει 10 προγράμματα οικονομικής στήριξης για τις ακόλουθες κατηγορίες αναπηρίας:

- τυφλότητα
- κωφλαλία
- βαριά νοητική στέρηση
- μεσογειακή αναιμία
- αιμορροφιλία – AIDS
- βαριά αναπηρία
- εγκεφαλική παράλυση
- παραπληγία – τετραπληγία – ακρωτηριασμός
- επίδομα ατόμων προσβληθέντων από τη νόσο του Χάνσεν
- επίδομα καυσίμων

Τα επιδόματα χορηγούνται από την πρόνοια με σκοπό την κάλυψη των αναγκών στα άτομα με αναπηρία. Πρόκειται για παροχές μη ανταποδοτικού χαρακτήρα οι οποίες χρηματοδοτούνται από τα δημόσια έσοδα ανεξάρτητα από εισοδηματικά κριτήρια.

Αναπηρική σύνταξη

Αναπηρική σύνταξη για μη επαγγελματική ασθένεια

Για την απόκτηση δικαιώματος αναπηρικής σύνταξης, πρέπει:

- 1) να έχει κριθεί κάποιος ανάπηρος από τα Κέντρα Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), με βαθμό αναπηρίας τουλάχιστον 50%,
- 2) να έχει συμπληρώσει την απαιτούμενη περίοδο ασφάλισης στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Αναπηρική σύνταξη λόγω εργατικού ατυχήματος

Για να δικαιούται κανείς σύνταξη αναπηρίας, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας έναρξης της κοινωνικής ασφάλισής του, πρέπει να έχει κριθεί με μόνιμη αναπηρία σε ποσοστό τουλάχιστον 50% και να έχει συμπληρώσει τουλάχιστον μία ημέρα ασφάλισης ως ασφαλισμένος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Αναπηρική σύνταξη μη οφειλόμενη σε εργατικό ατύχημα

Για να δικαιούται κανείς σύνταξη αναπηρίας, πρέπει να πληροί τις ανωτέρω γενικές προϋποθέσεις και να έχει συμπληρώσει, ως ασφαλισμένος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το ήμισυ

των ημερών ασφάλισης που απαιτούνται για τη χορήγηση αναπηρικής σύνταξης λόγω συνήθους ασθένειας (ανάλογα με το έτος έναρξης της ασφάλισής του).

Αναπηρική σύνταξη λόγω επαγγελματικής ασθένειας

Για να δικαιούται κανείς σύνταξη αναπηρίας, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας έναρξης της ασφάλισής σας, πρέπει να πληροί τις ανωτέρω γενικές προϋποθέσεις και να έχει ήδη συμπληρώσει την ελάχιστη περίοδο ασφάλισης που προβλέπεται από τους κανονισμούς ασφάλισης ασθενείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για την κάλυψη της επαγγελματικής ασθένεια από την οποία πάσχει.

Επιδόματα

Το υπουργείο Υγείας χορηγεί τα ακόλουθα επιδόματα αναπηρίας, το οποία καταβάλλονται ανά δύο μήνες:

- 3) τυφλότητα: 362 ευρώ ή 697 ευρώ (ανάλογα με την υποκατηγορία)
- 4) κωφλαλία: 362 ευρώ
- 5) βαριά νοητική στέρηση: 527 ευρώ
- 6) μεσογειακή αναιμία: 362 ευρώ
- 7) αιμορροφιλία – AIDS: 697 ευρώ
- 8) βαριά αναπηρία: 313 ευρώ
- 9) εγκεφαλική παράλυση: 697 ευρώ
- 10) παραπληγία – τετραπληγία – ακρωτηριασμός (ασφαλισμένοι και ανασφάλιστοι):
- 11) 771 ευρώ
- 12) επίδομα ατόμων προσβληθέντων από τη νόσο του Χάνσεν: 362 ευρώ ή 697 ευρώ
- 13) (ανάλογα με την υποκατηγορία)
- 14) επίδομα καυσίμων: 165 ευρώ.

Ανασύρθηκε στις 10 /12 14 από:

http://ec.europa.eu/employment_social/empl_portal/SSRinEU/Your%20social%20security%20rights%20in%20Greece_el.pdf.

Τα παραπάνω στοιχεία προέρχονται από τον οδηγό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Τα κοινωνικοασφαλιστικά σας δικαιώματα στην Ελλάδα», Ιούλιος 2012, αναφέρονται ωστόσο με επιφύλαξη για τυχόν αλλαγές που έχουν προκύψει.

Η πρόνοια στην Ελλάδα σύμφωνα με πρόσφατες δημοσιεύσεις χαρακτηρίζεται ως τραγική. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το κέντρο περίθαλψης Λεχαινών στην Ηλεία. Τα Α.Μ.Ε.Α στιγματίζονται και παλεύουν να έχουν όλη την απαραίτητη υποστήριξη. Ορισμένα ανάπηρα παιδιά που ζουν σε κρατική δομή κλειδώνονται σε κλουβιά και σύμφωνα με το προσωπικό θέλουν να βελτιώσουν τις συνθήκες διαβίωσης. Δυστυχώς αποτελεί πολυδάπανο έργο, το οποίο δεν μπορούν να διεκπεραιώσουν. Τα κλουβιά χρησιμοποιούνται ως μέσο προστασίας του προσωπικού και όχι των παιδιών. Παρόμοιες μέθοδοι χρησιμοποιούνται από την Τσεχία και τη Ρουμανία.

Υπάρχουν γύρω στα 12 κέντρα για άτομα με αναπηρία αλλά δυστυχώς η προσβασιμότητα δεν είναι εφικτή για όλα τα άτομα.

Κεφάλαιο 6ο : Συνέντευξη

Η ομάδα μας αποφάσισε να μάθει για την κατάσταση που επικρατεί στην πόλη μας σχετικά με τα άτομα με αναπηρία. Για το λόγο αυτό γράψαμε κάποιες ερωτήσεις σε συνεργασία με την τέταρτη ομάδα που ένα από τα ζητήματα που ερευνά είναι η προσβασιμότητα και απευθυνθήκαμε στο δήμαρχο Αλιάρτου-Θεσπίων κ. Ντασιώτη Γεώργιο. Στη διαδικασία της συνέντευξης πήραν μέρος και τα μέλη των άλλων ομάδων.

Ακολουθούν οι ερωτήσεις που θέσαμε καθώς και οι απαντήσεις του κ. δημάρχου.

1. κ. δήμαρχε έχουμε αναλάβει εργασία σχετική με τα Α.μεΑ και σας συναντήσαμε για να μας βοηθήσετε.

Είναι αλήθεια ότι δε μπορούμε να καταλάβουμε τις ανάγκες και τις δυσκολίες ενός ατόμου με αναπηρία το οποίο κατά τα άλλα μπορεί να ζήσει στην κοινωνία μας αν γίνουν κάποιες αλλαγές. Η κατάσταση είναι δύσκολη. Παλιότερα τους έκρυβαν αυτούς τους ανθρώπους. Ευτυχώς σήμερα η νοοτροπία έχει κάπως αλλάξει αλλά πρέπει να γίνουν πολλά ακόμα.

2. Η πόλη μας είναι προσβάσιμη, είναι φιλική για αυτά τα άτομα;

Όχι. (Γέλια...)

3. Τι πιστεύετε ότι είναι αυτό που φταίει;

Πολλά. Καταρχήν τα πεζοδρόμια. Δε μπορεί εύκολα να περπατήσει κάποιος που έχει μια οποιαδήποτε ανάγκη. Π.χ. μια μητέρα με παιδικό καροτσάκι, ένας ηλικιωμένος.

4. Γίνεται να αλλάξουν τα πεζοδρόμια;

Δεν είναι εύκολο. Δεν υπάρχουν ευθείες και επίσης υπάρχουν δέντρα. Όταν κάποιος φύτευε ένα μικρό δεντράκι όλα φαίνονταν πολύ ωραία. Όμως το δεντράκι αυτό έγινε π.χ. τεράστιο πλατάνι και δεν επιτρέπεται να κοπεί. Αλλαγές γίνονται όσο είναι δυνατό και έτσι κάποια πεζοδρόμια έχουν φτιαχτεί. αλλά έχουμε πολλά να κάνουμε ακόμη.

5. Παρατηρήσαμε το κτίριο του δημαρχείου και είδαμε ότι δε μπορούν να εξυπηρετηθούν τα Α.μεΑ. Εκεί τι γίνεται;

Όπως και σε πολλά άλλα δημόσια κτίρια δεν υπάρχει πρόσβαση. Εκεί όταν δε μπορεί ο πολίτης να έρθει πάμε εμείς στον πολίτη. Έχουμε κατεβάσει στο ισόγειο τις υπηρεσίες που δέχονται συχνότερα το κοινό, για τις άλλες περιπτώσεις κατεβαίνει ο

δήμαρχος ή ο υπάλληλος και συναντά τον πολίτη. Όταν υπάρχει θέληση και κατανόηση όλα γίνονται.

6. Πως επιλέγετε το προσωπικό που προσλαμβάνετε στο Δήμο; Γνώσεις, προϋπηρεσία, συγγένεια-γνωριμία, εμφάνιση;

Τίποτα από όλα αυτά. Το ζήτημα αυτό το έχει προβλέψει ο νομοθέτης. Βέβαια τελευταία δε γίνονται προσλήψεις αλλά γενικά εφαρμόζονται οι διαδικασίες που προβλέπονται από τη νομοθεσία ή αναλαμβάνει το ΑΣΕΠ και εμείς δεν έχουμε ανάμιξη.

7. Είχατε ή έχετε εργαζόμενο με αναπηρία; Αν ναι με ποιο τρόπο έγινε η πρόσληψη;

Ναι έχουμε. Η πρόσληψη έγινε όπως αναφέραμε πριν.

8. Γενικότερα , πιστεύετε ότι ένα Α.μεΑ. μπορεί να ανταπεξέλθει κανονηκηκά στα καθήκοντά του σε σχέση με την εργασία του;

Ναι, ορισμένες όμως φορές χρειάζεται να γίνουν κάποιες προσαρμογές και αυτό όταν είναι εφικτό γίνεται.

9. Στο Δήμο, όταν γίνονται προσλήψεις, τηρούνται τα ποσοστά που προβλέπονται για άτομα με αναπηρία

Ναι, άλλωστε δε γίνεται διαφορετικά.

Στη συνέχεια ακολούθησε συζήτηση χωρίς να έχουμε προκαθορισμένες ερωτήσεις. Περισσότερο επικεντρωθήκαμε ότι το ζήτημα αφορά όλους μας και ανά πάσα στιγμή ο οποιοσδήποτε μπορεί να γίνει άτομο με αναπηρία. Επίσης είπαμε ότι οι κοινωνίες έχουν δομηθεί έως τώρα χωρίς να υπάρχει πρόβλεψη για τη αναπηρία κάτι που δυσκολεύει περισσότερο την κατάσταση και αυτό είναι πρόβλημα των κοινωνιών συνολικά, όχι ειδικά και μόνο των Α.μεΑ Ο δήμαρχος μας έκανε να ευαισθητοποιούμε για τη δυσκολία και να μεριμνήσουμε για τις ανάγκες που μπορεί να έχει ο συνάνθρωπός μας κάτι που εμείς οι ίδιοι μέχρι τώρα το αγνοούσαμε. Επιπλέον, μας έκανε προτάσεις και μας συμβούλεψε τον τρόπο με τον οποίο θα εκτελέσουμε το έργο μας. Η βοήθεια του ήταν σημαντική διότι μας ευαισθητοποίησε και μας έκανε να αντιληφτούμε τον κόσμο με ένα διαφορετικό μάτι, να δούμε ποιά είναι το πραγματικό πρόβλημα, που επείγει στον δήμο μας και πρέπει να λυθεί σε σχέση με τα επιφανειακά προβλήματα.

Βιβλιογραφία

Μπαρμπαλιά Ελένη, Χατζηπέτρου Ανθή, *Το αναπηρικό κίνημα στην Ελλάδα, την Ευρώπη και τον κόσμο*, <http://www.esamea.gr/publications/books-studies/903-egxeiridio-ekpraideyomenoy-no-1-sxediasmos-politikis-se-themata-anapirias-epimeleia-anthis-xatzipetroy>.

Νικολαΐδης Ευ. (2013). *Σχεδιάζοντας στην Πράξη τη Νέα Πολιτική για την Αναπηρία – Πρακτικά Εργαλεία*. Αθήνα. Ε.Σ.Α.μεΑ.

Σταυριανόπουλος, Σ. (2007), «Κυρίαρχος ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στη διαμόρφωση της στάσης της Ελληνικής κοινωνίας για τα άτομα με αναπηρίες», <http://www.pasipka.gr/frontoffice/portal.asp?cpage=RESOURCE&cresrc=181&cnod e=43>.

<http://www.esamea.gr/>

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%BD%CE%B1%CF%80%CE%B7%CF%81%CE%AF%CE%B1>

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%AD%CF%83%CE%B1_%CE%B5%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%AD%CF%81%CF%89%CF%83%CE%B7%CF%82

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CF%81%CE%AC%CF%84%CE%BF%CF%82_%CF%80%CF%81%CF%8C%CE%BD%CE%BF%CE%B9%CE%B1%CF%82

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CF%81%CE%B3%CE%BF%CE%B8%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%80%CE%B5%CE%AF%CE%B1>

<http://www.ameashop.gr/services/ergo.html>

www.eurodentica.gr

4ο ΥΠΟΘΕΜΑ

Νομοθεσία, Αθλητισμός, προσβασιμότητα Άτομα με αναπηρία

Συγγραφική Ομάδα:

Ζαχαρία Δήμητρα

Κρεμμύδα Βασιλική

Πρωτόπαπα Νεκταρία

Χαλιμούρδα Κωνσταντίνα

Σχολικό Έτος: 2014-2015

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Τα Άτομα με αναπηρία (Α.μεΑ) ανήκουν σε μια σχετικά μικρή κοινωνική ομάδα η οποία συχνά πέφτει θύμα εκμετάλλευσης του κοινωνικού περιγυρου ο οποίος αναζητά απεγνωσμένα την επιβεβαίωση της κυριαρχίας του. Τα τελευταία χρόνια μια μεγάλη μερίδα ατόμων που μεριμνά την ισότητα απέναντι στον νόμο την έχει περιθάψει στις αγκάλες της. Αρκετές ενέργειες έχουν πραγματοποιηθεί έχοντας σκοπό την ένταξη αυτών των ατόμων στην κοινωνία, ωστόσο αρκετά πρέπει να γίνουν ακόμα για τον περιορισμό των απαρχαιωμένων προτύπων συμπεριφοράς που καταδικάζουν τα Α.μεΑ στο βάνουσο περιβάλλον της απομόνωσης και συχνά υιοθετούνται ακόμα και από νέους. Δε θεωρείτε ότι ήρθε η ώρα να λάβουμε και εμείς μέρος στην ενεργό δράση;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	σελ
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	87
ΚΕΦ. 1^ο : ΕΙΣΑΓΩΓΗ	91
1.1:Γενικά	91
1.2:Σκοπός και στόχοι	91
1.3:Διάρθρωση εργασίας - Μεθοδολογία	91
ΚΕΦ. 2^ο : ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ-ΟΡΙΣΜΟΙ	93
2.1: Έννοιες - ορισμοί (γενικά)	93
2.2: Ορισμοί που αναφέρονται σε διατάξεις	93
ΚΕΦ. 3^ο :ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	95
ΚΕΦ. 4^ο : ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ	97
4.1: Διεθνές Δίκαιο	97
4.2: Ευρωπαϊκό Δίκαιο	100
4.3: Εθνικό Δίκαιο	101
ΚΕΦ. 5^ο: ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ	103
5.1: Μια προσωπική μαρτυρία	103
5.2: “Μια ζωή χωρίς όρια” (μαρτυρία)	104
ΚΕΦ. 6^ο : ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΜΕΑ	105
6.1: Προσβασιμότητα και άτομα αναπηρία	105
6.2: Καθολική Πρόσβαση	106
6.3:Σχεδίαση για Όλους	107
6.4 : Αθλητισμός και Άτομα με αναπηρία	112
6.5: Τα μέχρι τώρα επιτεύγματα και οι προοπτικές	120
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	123
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	125

ΚΕΦ. 1^ο : ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1:Γενικά

Στο πλαίσιο της ερευνητικής εργασίας μας για το πρώτο τετράμηνο της Α΄ Λυκείου ασχοληθήκαμε με το θέμα του εθελοντισμού και συγκεκριμένα επεκταθήκαμε στους τομείς του κοινωνικού αποκλεισμού αλλά και της κοινωνικής ένταξης των ατόμων με αναπηρία αναλύοντας διάφορους παράγοντες που επηρεάζουν και καθορίζουν την καθημερινότητα τους.

1.2:Σκοπός και στόχοι

Όπως προαναφέραμε επεκταθήκαμε στον τομέα του εθελοντισμού και επιθυμώντας να διευρύνουμε τις γνώσεις μας πάνω σε αυτού του είδους την ενέργεια αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με τον εθελοντισμό απέναντι στα ΑμεΑ. Σκοπός αυτής της επιλογής είναι να αναθεωρήσουμε κομμάτια των ιδεολογικών μας απόψεων τα οποία ανταποκρίνονται σε κοινωνικά στερεότυπα τα οποία με τη σειρά τους υποβαθμίζουν τη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στην κοινωνία θεωρώντας τα ακατάλληλα ώστε να λάβουν ενεργό δράση. Επίσης, μέσω αυτής μας της μελέτης αποσκοπούμε στην ανάδειξη των ικανοτήτων/δεξιοτήτων εκείνων των ατόμων καθώς και της ψυχικής τους δύναμης χάρης στην οποία καθημερινά καταπολεμούν σωματικά ή διανοητικά προβλήματα ώστε να μπορέσουν να ζήσουν μια φυσιολογική ζωή στην οποία θα μπορούν να απολαμβάνουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται ισότιμα με τα άλλα μέλη της κοινωνίας. Επιπλέον, επιθυμούμε να δείξουμε σε εκείνους που δεν μπορούν να το αντιληφθούν τις ομοιότητές μας με εκείνα τα άτομα τα οποία καθημερινά εκτός από τα προβλήματα υγείας έχουν να αντιμετωπίσουν και τις καθημερινές δυσκολίες της ζωής. Στοχεύουμε ,επομένως ,να δείξουμε τις όμοιες πτυχές μας και να βοηθήσουμε τους άλλους να συνειδητοποιήσουν ότι εκείνοι οι άνθρωποι μας έχουν ανάγκη όσο και εμείς εκείνους.

1.3: Διάρθρωση εργασίας - Μεθοδολογία

Για την καλύτερη διεξαγωγή της εργασίας, οι μαθητές χωρίστηκαν σε ομάδες των τεσσάρων κάθε μια από τις οποίες θα αναλάμβανε να αναπτύξει 2-3 θέματα καθώς και να δημιουργήσει ένα ερωτηματολόγιο ή να ερευνήσει το θέμα με συνεντεύξεις ή παρατήρηση. Η δική μας ομάδα επέλεξε τα θέματα της νομοθεσίας, της προσβασιμότητας, του αθλητισμού καθώς και το προαναφερόμενο ερωτηματολόγιο. Για την καλύτερη διεξαγωγή της εργασίας χωριστήκαμε σε 2 μικρότερες υποομάδες οι οποίες αποτελούνται από 2 άτομα η κάθε μία.

Η πρώτη υποομάδα ανέλαβε το θέμα της νομοθεσίας ενώ η άλλη επεκτάθηκε στους τομείς του αθλητισμού και της πρόσβασης. Αφού συλλέξαμε και επεξεργαστήκαμε τις πληροφορίες που μας ζητήθηκαν ενώσαμε τις εργασίες μας ώστε να δημιουργηθεί μια ενιαία η οποία θα αναφέρεται σε όλα τα θέματα που μας είχαν ζητηθεί.

ΚΕΦ. 2^ο : ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ-ΟΡΙΣΜΟΙ

Για τη μέγιστη δυνατή κατανόηση του περιεχομένου της γενικότερης εργασίας μας συλλέξαμε κάποιους ορισμούς οι οποίοι παρατίθενται στη συνέχεια:

2.1: Έννοιες - ορισμοί (γενικά)

1.Κοινωνικός αποκλεισμός: είναι η απομόνωση ενός ατόμου ή μια ομάδας ατόμων από την κοινότητα συχνά εξαιτίας διαφορετικών κοινωνικών ή πολιτικών πεποιθήσεων.

2.Κοινωνική ένταξη: ή αλλιώς κοινωνικοποίηση, ορίζεται η ένταξη του ατόμου σε μια κοινωνική ομάδα από την οποία υιοθετεί πρότυπα συμπεριφοράς.

3.Άμεση διάκριση: ως άμεση διάκριση ορίζεται κάθε μεροληπτική συμπεριφορά /ρύθμιση απέναντι σε κάποιο άτομο λόγω του φύλου, των πεποιθήσεων, της καταγωγής ή της αναπηρίας του.

2.2: Ορισμοί που αναφέρονται σε διατάξεις

1. Επικοινωνία: είναι ο επιστημονικός τομέας στον οποίο περιλαμβάνονται:

- α. οι γλώσσες.
- β. η έμφαση κειμένου.
- γ. η γλώσσα Μπράιγ.
- δ. η επικοινωνία μέσω αφής.
- ε .η τυπογραφική μεγέθυνση.
- στ. τα προσιτά πολυμέσα.
- ζ. οι γραπτοί, ηχητικοί, απλής γλώσσας, αναγνώσιμοι, συμπληρωματικοί και εναλλακτικοί τρόποι, μέσα και μορφές επικοινωνίας.
- η. η προσιτή πληροφόρηση.
- θ. η τεχνολογία επικοινωνιών.

2. Γλώσσα: είναι ο επιστημονικός τομέας ο οποίος περιλαμβάνει:

- α. τις προφορικές και νοηματικές γλώσσες.
2. άλλες μορφές μη προφορικών γλωσσών.

3. Εύλογη προσαρμογή: είναι οι απαραίτητες και κατάλληλες τροποποιήσεις και ρυθμίσεις οι οποίες πραγματοποιούνται προκειμένου να διασφαλιστούν, για τα άτομα με αναπηρίες, η απόλαυση ή η άσκηση, σε ίση βάση με τους άλλους, όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών.

4. Καθολικός σχεδιασμός: ορίζεται ο σχεδιασμός προϊόντων, προγραμμάτων και υπηρεσιών που θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν από όλους τους ανθρώπους, στη μέγιστη δυνατή έκταση, χωρίς ανάγκη προσαρμογής ή εξειδικευμένου σχεδιασμού, συμπεριλαμβανομένων και των υποβοηθητικών συσκευών για συγκεκριμένες ομάδες ατόμων με αναπηρίες, όπου αυτό απαιτείται.

ΚΕΦ. 3^ο : ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

(Αντιμετώπιση των ΑμεΑ από την αρχαιότητα έως σήμερα)

"Αν το άτομο δεν παίρνει την εκπαίδευση που επιθυμεί από την κοινωνία, το άτομο αυτό αδικείται από την κοινωνία"

Wystan Hugh Auden

Η μειονότητα των ατόμων με αναπηρία (ΑμεΑ) καθόλη τη γνωστή σε εμάς ανθρώπινη δράση έχει αποτελέσει αναπόσπαστο κομμάτι των ποικίλων κοινωνιών διακοσμώντας τους αιώνες με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους καθώς επίσης και εκφράζοντας τους ποικιλόμορφες ιδιοσυγκρασίες που χαρακτηρίζουν κάθε λαό.

Τα αρνητικά στερεότυπα που τους συνόδευαν σε όλη την διάρκεια της ζωής τους τα οποία συμπορεύονταν με το φαινόμενο της αμφισβήτησης τόσο της αξίας όσο και της παραγωγικότητας όχι μόνο σε προσωπικό αλλά και σε συλλογικό επίπεδο καθόριζαν την απομόνωση τους από τον κοινωνικό τους περίγυρο. Αυτές οι δυσχερείς καταστάσεις έμελε να λάβουν τέλος τον προηγούμενο αιώνα ύστερα από ριζοσπαστικές ενέργειες δημοκρατικών ηγετών.

Πρώτο παράδειγμα που αντιφάσκει τον ως τότε απολυταρχικό κόσμο της αρχαιότητας, αποτέλεσε η δημοκρατική Αθήνα στην οποία ο φιλόσοφος Αριστοτέλης τόνισε για πρώτη φορά τις υποχρεώσεις της κοινωνίας έναντι των ΑμεΑ σε αντίθεση με την αυταρχική Σπάρτη η οποία έδειχνε το πιο σκληρό της πρόσωπο στα άτομα αυτών των μειονοτήτων ρίχνοντας τα από το γνωστό Καιάδα.

Παρόμοιες καταστάσεις με εκείνες που διαδραματιζόνταν στη Σπάρτη αντιμετώπιζαν και οι κάτοικοι της Αρχαίας Ρώμης που έπασχαν από κάποια αναπηρία οι οποίοι συχνά πωλούνταν σε σκλαβοπάζαρα και από εκεί στην υπηρεσία πλουσίων της εποχής από τους οποίους υπόκεινται σεξουαλική κακοποίηση.

Πανομοιότυπου τύπου μεταχείριση υφίστανται και η μειονότητα των ατόμων με αναπηρία την εποχή τον Μεσαίωνα στην ακμή της Ιεράς εξέτασης όπου είτε η σωματική είτε η διανοητική αναπηρία θεωρούνταν "τιμωρία από τον Θεό" και οι άνθρωποι που διακρίνονταν με κάποια από αυτές καταδιώκονται και εν τέλει δολοφονούνται για παραδειγματισμό.

Ωστόσο, ύστερα από αρκετές προσπάθειες υπέρμαχων της ισονομίας η μειονότητα των ΑμεΑ ανακατατάχτηκε ως ενεργό μέρος της κοινωνίας. Αρχικός

πυρήνας αυτής της ιδεολογίας αποτέλεσε η Αθήνα στη οποία έζησε ο ρήτορας Δημοσθένης ο οποίος αντιμετώπιζε δυσκολίες στην άρθρωση τις οποίες καταπολέμησε τοποθετώντας βότσαλα στο στόμα του για την καλύτερη δυνατή άρθρωση. Το έργο αυτό συνέχισαν σπουδαίοι Βυζαντινοί ηγεμόνες οι οποίοι μερίμνησαν για τη φροντίδα των συγκεκριμένων ατόμων αγνοώντας τα δικαιώματά τους για εκπαίδευση και ισότητα για τα οποία αγωνίστηκαν ,αργότερα, οι διαφωτιστές της Γαλλικής Επανάστασης.

Στην Ελλάδα η έναρξη του 20ου αιώνα σηματοδοτεί και τον πρόδρομο για την ειδική εκπαίδευση των ΑμεΑ .Παρόλα αυτά, σε αρκετές, κυρίως αναπτυσσόμενες ή τριτοκοσμικές χώρες, οι άνθρωποι με αναπηρίες συνεχίζουν να πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης και κακοποίησης. Μήπως ήρθε η ώρα να βάλουμε ένα τέλος σε αυτό;

ΚΕΦ. 4^ο : ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Τα νομοθετικά αποσπάσματα που ακολουθούν αναφέρονται σε διεθνείς συμβάσεις, σε ευρωπαϊκή και εθνική νομοθεσία, καθώς επίσης και κανονισμούς οι οποίοι στοχεύουν στην άμεση καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω αναπηρίας και κατατάσσονται υπέρμαχοι των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων της συγκεκριμένης ομάδας ατόμων.

4.1: Διεθνές Δίκαιο

Σύμφωνα με τη σύμβαση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες:

Άρθρο 1: “Σκοπός της παρούσα Σύμβασης είναι να προάγει, προστατεύσει και να διασφαλίσει την πλήρη και ίση απόλαυση όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών, από όλα τα άτομα με αναπηρίες και να προάγει το σεβασμό της εγγενούς αξιοπρέπειας τους. Τα άτομα με αναπηρίες περιλαμβάνουν εκείνα που έχουν μακροχρόνια σωματικά, ψυχικά, διανοητικά ή αισθητήρια εμπόδια, που, σε αλληλεπίδραση με διάφορα εμπόδια, μπορούν να παρεμποδίσουν την πλήρη και αποτελεσματική συμμετοχή τους στην κοινωνία, σε ίση βάση με τους άλλους.”

Το παρόν άρθρο, λοιπόν, διαχωρίζει τους τομείς στους οποίους εκτείνεται το φαινόμενο της αναπηρίας τονίζοντας την ίση αντιμετώπιση των ΑμεΑ απέναντι στον νόμο.

Άρθρο 4: Το συγκεκριμένο απόσπασμα αναφέρεται στην πολιτική στάση που οφείλουν να ακολουθήσουν τα Συμβαλλόμενα Κράτη (αναλυτικότερα: παρ.1α “να υιοθετούν όλα τα κατάλληλα νομοθετικά, διοικητικά και άλλα μέτρα [...] παρ.1β “να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα [...] προκειμένου να τροποποιήσουν ή να καταργήσουν τους ισχύοντες νόμους [...] που συνιστούν διακρίσεις κατά των ατόμων με αναπηρίες”) καθώς επίσης και να λαμβάνουν υπόψη τους σχολιασμούς των ανάλογων αντιπροσωπευτικών οργανώσεων.

Άρθρο 9: Αποσκοπώντας στη μέγιστη ανεξάρτητη συμμετοχή των ΑμεΑ σε όλες τις πτυχές του κοινού βίου, τα Συμβαλλόμενα Κράτη δρουν ανάλογα ώστε να παρέχουν στα άτομα με αναπηρίες πρόσβαση σε όλους τους προαναφερόμενους τομείς όπως αυτοί αναφέρονται στις παραγράφους “1α: τα κτήρια, τους δρόμους, τις

μεταφορές και λοιπές εσωτερικές και υπαίθριες εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανόμενων και των σχολείων, των κατοικιών, των ιατρικών εγκαταστάσεων και των εργασιακών χώρων, 1β: τις πληροφορίες, τις επικοινωνίες και τις λοιπές υπηρεσίες συμπεριλαμβανόμενων και των ηλεκτρονικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης”.

Άρθρο 19: “Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σε αυτήν την σύμβαση αναγνωρίζουν το ίσο δικαίωμα όλων των ατόμων με αναπηρίες να ζουν στην κοινωνία,[...]συμπεριλαμβανομένης και της διασφάλισης ότι:

παρ. α: Τα άτομα με αναπηρίες έχουν την ευκαιρία να επιλέξουν τον τόπο διαμονής τους και το πού και με ποιόν ζουν, σε ίσες βάσεις με τους άλλους και δεν είναι υποχρεωμένα να ζουν υπό ιδιαίτερες διευθετήσεις διαβίωσης.

παρ. β: Τα άτομα με αναπηρίες έχουν πρόσβαση σε σειρά υπηρεσιών στο σπίτι, σε καταστήματα και άλλες υπηρεσίες υποστήριξης στην κοινότητα[...]

παρ. γ: Οι κοινοτικές υπηρεσίες και εγκαταστάσεις για τον πληθυσμό είναι διαθέσιμες, σε ίση βάση, στα άτομα με αναπηρίες και ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους.”

Σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο, παρέχεται στα ΑμεΑ η δυνατότητα λήψης απόφασης όσον αφορά το τόπο εγκατάστασής τους καθώς επίσης και η πληθώρα υπηρεσιών τις οποίες μπορούν να απολαύσουν ισότιμα με όλα τα μέλη της κοινωνίας.

Άρθρο 24: Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν στα άτομα με αναπηρίες το δικαίωμα της εκπαίδευσης σε ένα κατάλληλα διαμορφωμένα περιβάλλον το οποίο αποσκοπεί στην συστηματική ένταξη τους σε όλους τους τομείς της δια βίου μάθησης .Συγκεκριμένα, στοχεύουν στο μέγιστο δυνατό περιορισμό του φαινομένου του ρατσισμού έναντι αυτών των ατόμων και συγχρόνως επιδιώκουν την πλήρη ανάπτυξη και διαμόρφωση των πνευματικών αλλά και φυσικών ικανοτήτων τους όπως τα στοιχεία αυτά διαφαίνονται στις παραγράφους 1α,1β κ 1γ αντίστοιχα.

Παρ.2: “ Για την εξασφάλιση του δικαιώματος αυτού, τα Συμβαλλόμενα Κράτη διασφαλίζουν ότι :

α. Τα άτομα με αναπηρίες δεν αποκλείονται από το γενικό εκπαιδευτικό σύστημα βάσει αναπηρίας[...]

γ. Παρέχεται εύλογη προσαρμογή για τις απαιτήσεις του ατόμου.

ε. Παρέχονται αποτελεσματικά εξατομικευμένα μέτρα υποστήριξης, σε περιβάλλοντα που μεγιστοποιούν την ακαδημαϊκή και κοινωνική ανάπτυξη [...]

Στον τομέα της εκπαίδευσης, τα Συμβαλλόμενα Κράτη κατατάσσονται υπέρμαχοι της εναλλακτικής γραφής και ανάγνωσης με κύριες μορφές την μέθοδο Μπράιγ και εκείνη της νοηματικής γλώσσας, όπως εκείνες αναφέρονται στις παραγράφους 3α,3β και 3γ.

Άρθρο 27: 1.Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα στην εργασία των ατόμων με αναπηρίες ,σε ίση βάση με τους άλλους. Αυτό συμπεριλαμβάνει το δικαίωμα στην ευκαιρία να κερδίζουν τα προς το ζην από εργασία που επιλέγεται ελεύθερα[...]

Αναλυτικότερα, η παρούσα Σύμβαση υπογραμμίζει την απαγόρευση των διακρίσεων στον εργασιακό τομέα βάσει αναπηρίας συμπεριλαμβανομένων και των ωραρίων απασχόλησης, το ποσό μίσθωσης τους και την παροχή υγιεινών συνθηκών εργασίας. Επίσης, επισημαίνει την άσκηση των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων τους. Επιπλέον, καθορίζει την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρίες στα προγράμματα επαγγελματικού προσανατολισμού προάγοντας τις δυνατότητες απασχόλησης αλλά και της εύρεσης επιθυμητής εργασίας. Στην συνέχεια, διαχωρίζει την ενασχόληση μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα δίνοντας την δυνατότητα πρόσληψης ή παρέχοντας χορήγηση για την ίδρυση ατομικών επιχειρήσεων αντίστοιχα. Τέλος, προστατεύουν τα ΑμεΑ από συνθήκες δουλείας ή υποτέλειας διασφαλίζοντας την ίση μεταχείριση τους.

4.2: Ευρωπαϊκό Δίκαιο

Στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση διασφαλίζει τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες εξασφαλίζοντας τους ίση αντιμετώπιση και κατάλληλο περιβάλλον διαβίωσης απαλλαγμένο από το βάνουσο υπόβραθο του ρατσισμού. Σύμφωνα, λοιπόν, με τη συγκεκριμένη Σύμβαση:

Άρθρο 3: “Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθεί εις βάνουσους ούτε εις πόνους ή μεταχείρισην απανθρώπους ή εξευτελιστικάς”

Το παρόν άρθρο, διασφαλίζει τόσο την σωματική αλλά και την πνευματική υγεία των ΑμεΑ τα οποία συχνά πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης.

Άρθρο 5:

1. “Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερία και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθεί της ελευθερίας του[...].”

4. “Παν πρόσωπον στερούμενο της ελευθερίας του συνέπεια συλλήψεως ή κρατήσεως έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του δικαστηρίου[...].”

Τα παραπάνω αποσπάσματα τεκμηριώνουν την ισότητα όλων των ατόμων ανεξαρτήτως των προβλημάτων υγείας τους έναντι του νόμου προσφέροντας τους την δυνατότητα καταφυγής στις δικαστικές αρχές αν αισθανθούν την στέρηση αυτού του δικαιώματος.

Άρθρο 8: “Παν πρόσωπον δικαιούνται εις τον σεβασμόν της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του, της αλληλογραφίας.”

Κάθε άτομο χρήζει του δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής του επιλέγοντας αυτόνομα το περιβάλλον διαμονής του άσχετα με τα προβλήματα υγείας που μπορεί να αντιμετωπίζει.

Άρθρο 14: “Η χρήση των αναγνωριζομένων εν τη παρούσα Σύμβαση δικαιωμάτων και ελευθεριών δέον να εξασφαλιστεί ασχέτως διακρίσεως φύλου ,φυλής, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων[...].”

Τα ΑμεΑ αντιμετωπίζονται ισότιμα ανεξαρτήτως των προσωπικών τους επίκτητων ή βιολογικών χαρακτηριστικών, στοχεύοντας έτσι στον περιορισμό του φαινομένου του ρατσισμού και στη μέγιστη απόλαυση του δικαιώματος της ελευθερίας.

Άρθρο 15: “Με σκοπό την διασφάλιση [...] της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην ανεξαρτησία, την κοινωνική ενσωμάτωση και τη συμμετοχή στη ζωή της κοινότητας, τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν, ιδιαίτερα:

1. Να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να παράσχουν στα άτομα με αναπηρία καθοδήγηση, εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση[...]
2. Να προωθήσουν την πρόσβαση τους στην εργασία μέσω όλων των μέτρων που ενθαρρύνουν τους εργοδότες να προσλάβουν και να κρατήσουν στην εργασία άτομα με αναπηρία στο συνηθισμένο εργασιακό περιβάλλον και να προσαρμόσουν τις συνθήκες εργασίας στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία[...]
3. Να προωθήσουν την πλήρη κοινωνική ενσωμάτωση και συμμετοχή τους στη ζωή της κοινωνίας ειδικότερα μέσω μέτρων, συμπεριλαμβανομένων τεχνικών βοηθημάτων[...]

Με το παρόν άρθρο, λοιπόν, τα Συμβαλλόμενα Κράτη διασφαλίζουν τη συμμετοχή των ΑμεΑ στους τομείς της εκπαίδευσης και της εργασίας αλλά συγχρόνως λαμβάνουν και ενεργό δράση όσον αφορά την ύπαρξη κατάλληλων συνθηκών για την ομαλή κοινωνικοποίηση αυτών των ατόμων.

4.3: Εθνικό Δίκαιο

Στο πλαίσιο του ελληνικού συντάγματος, το κράτος μεριμνά και για την κοινωνική ομάδα των ατόμων με αναπηρίες πραγματοποιώντας ενδιαφέρουσες διατάξεις στοχεύοντας τόσο στην απόλαυση του δικαιώματος της ελευθερίας αλλά και στη μέγιστη δυνατή κοινωνικοποίηση των ΑμεΑ.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το άρθρο 4 του Ελληνικού Συντάγματος, καθιερώνεται η αρχή της ισότητας των ΑμεΑ απέναντι στο νόμο η οποία, μάλιστα, υπογραμμίζει ότι τα άτομα με αναπηρία προστατεύονται από το κράτος ισότιμα ανεξαρτήτως φύλου διασφαλίζοντας έτσι ίσα δικαιώματα και στις γυναίκες της συγκεκριμένης κοινωνικής ομάδας.

Ενώ το άρθρο 21 αναπτύσσεται τόσο στους τομείς της οικονομικής και ουσιαστικά ιατρικής μέριμνας του κράτους απέναντι στα άτομα με αναπηρίες .

Συγκεκριμένα , στην παράγραφο 2, αναφέρει ότι οι πολίτες του ελληνικού κράτους που συγκαταλέγονται στους ανάπηρους πολέμου ή και ειρηνικής περιόδου, καθώς επίσης και εκείνοι που υποφέρουν από ανίατη σωματική ή πνευματική νόσο δικαιούνται την παροχή ειδικής φροντίδας η οποία θα χρηματοδοτείται από το ίδιο το κράτος. Ενώ στην παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου, τονίζεται το δικαίωμα αυτών των ατόμων στην επαγγελματική κατάρτιση, την υπεράσπιση απέναντι στο νόμο αλλά και την κοινωνικοποίηση τους, όπως διαφαίνεται στις παρακάτω προτάσεις :

“ Τα άτομα με αναπηρίες έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας.”

Άρθρο 22:

1. “Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών [...]”

5. “Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων[...].”

Αναλυτικότερα, το παρόν άρθρο θεμελιώνεται το δικαίωμα των ΑμεΑ στην εργασία προϋποθέτοντας την παροχή ενός κατάλληλου περιβάλλοντος τόσο σε υλικό όσο και σε διοικητικό και πνευματικό επίπεδο όπου δε θα υφίστανται διακρίσεις λόγω σωματικών ή νοητικών προβλημάτων.

Άρθρο 25:

“2. Η αναγνώριση και η προστασία των θεμελιωδών και απαράγραπτων δικαιωμάτων από την Πολιτεία αποβλέπει στην πραγμάτωση της κοινωνικής προόδου μέσα σε ελευθερία και δικαιοσύνη.

3. Η καταχρηστική άσκηση δικαιώματος δεν επιτρέπεται.

4. “Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης.”

Ουσιαστικά από την παραπάνω συνταγματική διάταξη προκύπτει ότι τα ΑμεΑ ως μέλη του κοινωνικού συνόλου δρουν υπό την προστασία του κράτους το οποίο τους παρέχει τη δυνατότητα να απολαμβάνουν κάθε πλευρά της κοινωνικής, οικονομικής, πολιτικής αλλά και πολιτισμικής ζωής τονίζοντας όμως ότι η κατάχρηση αυτού του δικαιώματος υφίστανται και κυρώσεις.

ΚΕΦ. 5^ο : ΑΞΙΟΣΗΜΕΙΩΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Υπάρχουν ορισμένοι συνάνθρωποί μας στους οποίους θα έπρεπε να συμπαραστεκόμαστε, και όμως εκείνοι δίνουν σε εμάς κουράγιο. Ο τρόπος της ζωής τους είναι τέτοιος που γίνονται πρότυπα. Η αναπηρία τους αντί να αποτελεί πρόβλημα για εκείνους, γίνεται δύναμη, αφορμή για να αγωνίζονται.

5.1: Μια προσωπική μαρτυρία

«Από μικρός έχω πολλαπλές δυσκολίες εξαιτίας της αναπηρίας. Δυσκολεύομαι πολύ στα χέρια και στην ομιλία και λιγότερο στα πόδια μου. Παρ' όλες τις αναποδιές της ζωής, αυτό που βρήκα και με κάνει να νιώθω ευχαριστημένος από τον τρόπο που ζω είναι ότι όλα όσα μου συμβαίνουν δεν τα βλέπω με κακομοιριά.[...]

[...] Δεν προσπαθώ να κουκουλώσω το πρόβλημα μου. Μ' αυτό που κάνω οδηγώ τους συνανθρώπους μου να βλέπουν την αναπηρία μου όσο πιο φυσικά γίνεται.

[...] Δίνω την ευκαιρία να αισθανθούν ότι χρειάζεται η αλληλοβοήθεια μεταξύ μας. Αυτή η συμπαράσταση που δέχομαι [...] με κάνει να καταλάβω πόσο αδύναμος θα ήμουν χωρίς τους ανθρώπους.

Ορισμένοι από εμάς τους αναπήρους, όπως είναι πολύ φυσικό, δυσανασχετούν για την κατάσταση τους, γκρινιάζουν για τα προβλήματα τους.[...]. Με τέτοια η ίδια η ζωή τους γίνεται μίζερη.

Όσο για εμένα σήμερα πια αισθάνομαι χρήσιμος στους συνανθρώπους μου. Αυτό το ήθελα πολύ από μικρός. Τώρα πια αισθάνομαι ότι έχω ολοκληρώσει την Οδύσσειά μου με το να σπουδάσω, να δουλέψω και να εκδώσω δυο βιβλία μου. Αυτό που μένει να κάνω είναι εκείνο που έκανε ο Οδυσσέας φτάνοντας στην Ιθάκη. Να πάρω δηλαδή ένα κουπί στον ώμο μου, την πίστη και την υπομονή, και να περπατήσω ανάμεσα σας!»

Ιανουάριος 1997

Σωτήρης Στυλιανού

(Ολ. Γριζοπούλου, Π. Καζλάρη, Απ. Μπάρλου, Γ. Τσανανά, *Ο Ιησούς Χριστός και ο Κανούριος Κόσμος του Θεού και εμείς*, ΟΕΔΒ, 2005)

5.2: “Μια ζωή χωρίς όρια” (μαρτυρία)

«Η νίκη δεν είναι όταν σηκώνομαι όρθιος, αλλά όταν ξέρω ότι μπορώ να το κάνω μόνος μου.»

Nick Vujicic

Η ψυχική δύναμη που μπορεί να διέπει μια προσωπικότητα υπερνικά τις υλικές ανάγκες της ζωής και αναπροσαρμόζει την ιδεολογική αντίληψη του ατόμου γενικότερα για τη ζωή .Τέτοιο παράδειγμα ψυχικού σθένους αποτελεί και η προαναφερόμενη

προσωπικότητα που σε καθημερινή βάση αναδεικνύει την αξία της ζωής. Παρά τα σοβαρά σωματικά του προβλήματα, ο Νικ Βουίσιτς στοχεύει να υλοποιήσει το ρητό «Άδραξε τη μέρα». Απαρνούμενος να

*“Αν πέσω, θα προσπαθήσω ξανά και ξανά και ξανά.
Αν πέσεις εσύ, πρόκειται να προσπαθήσεις ξανά;”*
Νικ Βουίσιτς

συμβιβαστεί στα κοινότυπα πρότυπα τα οποία θέλουν τα άτομα με αναπηρία καθηλωμένα σε μια μίζερη εξωπραγματική κατάσταση, αγωνίζεται να απολαύσει κάθε πλευρά του εγκόσμιου πλούτου συνεισφέροντας στον περιορισμό ρατσιστικών φαινομένων μέσα από τις ομιλίες του. Γιατί όπως και ο ίδιος χαρακτηριστικά αναφέρει:

«Αν προσεύχεσαι για ένα θαύμα, αν ο Θεός δε σου δίνει ένα θαύμα, τότε θα γίνεις εσύ το θαύμα για κάποιον άλλον.» (<https://www.youtube.com/watch?v=05WskDl4xxM>)

ΚΕΦ. 6^ο : ΠΡΟΣΒΑΣΙΜΟΤΗΤΑ – ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΜΕΑ

Στην παρακάτω ενότητα παραθέτουμε την έννοια της καθολικής πρόσβασης, το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό καθώς και κάποιες προσπάθειες και πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν οι αρμόδιοι προκειμένου να εξασφαλίζεται πρόσβαση στα ΑμεΑ και να μπορούν να συμμετέχουν και να διαχειρίζονται την καθημερινότητά τους.

6.1: Προσβασιμότητα και άτομα αναπηρία

Η Προσβασιμότητα μπορεί να εννοείται ως:

- Καθολική Πρόσβαση
- Υποστηρικτική Τεχνολογία
- Η Αποδοτική Αξιοποίηση των Αρχών της Σχεδίασης για Όλους
- Η Χρήση των Προτύπων Ηλεκτρονικής Προσβασιμότητας στη Νομοθεσία
- Η Ανάγκη για Ανεμπόδιστη Πρόσβαση στο Περιεχόμενο του Διαδικτύου
- Η Διαχρονική Απαίτηση για Ηλεκτρονική Προσβασιμότητας στον Παγκόσμιο Ιστό
- Αξιολόγηση της Ηλεκτρονικής Προσβασιμότητας
- Διεθνείς Δείκτες Ηλεκτρονικής Προσβασιμότητας του Διαδικτύου
- Η Προσβασιμότητα του Ελληνικού Διαδικτύου

Νέος Οικοδομικός Κανονισμός:

Με τον νόμο για το Νέο Οικοδομικό Κανονισμό επιχειρήθηκε η άρση προβλημάτων που είχαν εντοπιστεί κατά την εφαρμογή του προηγούμενου Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού. Έτσι με τον Νέο Οικοδομικό Κανονισμό (Άρθρο 26) επιβάλλεται πλέον στους χώρους όλων των νέων κτιρίων εκτός των κτιρίων με χρήση κατοικίας, για τα οποία η άδεια δόμησης εκδίδεται μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, να εξασφαλίζεται η οριζόντια και κατακόρυφη αυτόνομη και ασφαλής προσπέλαση από άτομα με αναπηρία ή εμποδιζόμενα άτομα και η εξυπηρέτηση αυτών σε όλους τους εξωτερικούς και εσωτερικούς χώρους των κτιρίων σύμφωνα με τις Οδηγίες Σχεδιασμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως αυτές τροποποιούνται και ισχύουν κάθε φορά. Σε όλα τα κτίρια πρέπει να

υπάρχουν και αναβατόρια – επιπλέον των ανελκυστήρων – καθώς γίνεται και πρόβλεψη προστατευμένων προσβάσιμων χώρων αναμονής σε περίπτωση έκτατων αναγκών σε κάθε όροφο. Στα κτίρια που έγιναν πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου κτίρια, όπου στεγάζονται υπηρεσίες του Δημοσίου, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα, κοινωφελείς οργανισμοί, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας ή συναθροίζεται σε αυτά κοινό (π.χ., χώροι συνεδριάσεων κ.λπ.), χώροι προσωρινής διαμονής, εκπαίδευσης, υγείας και κοινωνικής πρόνοιας, δικαιοσύνης και σωφρονισμού, γραφείων και εμπορίου, βιομηχανίας και βιοτεχνίας, καθώς επίσης και στους χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων και πρατηρίων καυσίμων επιβάλλεται να γίνουν οι απαραίτητες διαμορφώσεις, ώστε οι λειτουργικοί χώροι τους να είναι προσπελάσιμοι από άτομα με αναπηρία ή εμποδιζόμενα άτομα. Οι διαμορφώσεις αυτές θα πρέπει να ολοκληρωθούν μέχρι το 2020, με την προϋπόθεση ότι δεν θίγεται ο φέρων οργανισμός του κτιρίου, αλλιώς τα κτίρια θα θεωρούνται αυθαίρετα.

6.2: Καθολική Πρόσβαση

«Η έννοια της καθολικής πρόσβασης προϋποθέτει την εκ των προτέρων ανάλυση και οριοθέτηση της προσβασιμότητας ως σχεδιαστικού στόχου που επιτυγχάνεται με την χρήση τεχνικών και εργαλείων που προσδίδουν στο τελικό προϊόν ή υπηρεσία την ικανότητα να ανταποκρίνεται σε ένα μεταβαλλόμενο περιβάλλον χρήσης. Με άλλα λόγια το τελικό προϊόν ή υπηρεσία είναι κατασκευασμένο με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί να αναγνωρίζει την εκάστοτε απαίτηση και να πραγματοποιεί προσαρμογές που να τα καθιστούν προσβάσιμο και εύχρηστο στο συγκεκριμένο περιβάλλον χρήσης».

Το πώς εφαρμόζεται αυτός ο ορισμός της Καθολικής Πρόσβασης στην πράξη αποτελεί συχνότερα σημείο τριβής μεταξύ μηχανικών, πολιτικών, σχεδιαστών και γενικότερα ατόμων που δε γνωρίζουν καλά τα προβλήματα της καθημερινότητας που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία, και ορισμένες φορές δίνεται προτεραιότητα στην οικονομικής ωφέλεια ενός έργου.

Τα ΑμεΑ αποτελούν παγκοσμίως ένα ποσοστό της τάξεων του 10%, και διεκδικούν καθολική πρόσβαση επομένως όσοι σχεδιάζουν έργα θα πρέπει να το λαμβάνουν αυτό υπόψη. Δεν είναι δυνατό ένα άτομο π.χ. με κινητική αναπηρία να είναι δυνατό να μετακινηθεί μόνο του και σε κάποιο σημείο να είναι αδύνατο να συνεχίσει. Άρα δεν έχει πρόσβαση. Η συγκεκριμένη σχεδιαστική προσέγγιση έχει ως επίκεντρο τον χρήστη για την παροχή προϊόντων που μπορούν να αντιμετωπίσουν αυτόματα ή με συμβατή υποβοήθηση το

φάσμα των ανθρώπινων ικανοτήτων, δεξιοτήτων, απαιτήσεων και προτιμήσεων. Το αποτέλεσμα της συγκεκριμένης προσέγγισης (καθολικός σχεδιασμός) είναι όλοι οι χρήστες να ωφελούνται (όχι μόνο τα ΑμεΑ).

6.3: Σχεδίαση για Όλους

Η ύπαρξη και η χρήση υποστηρικτικής τεχνολογίας από μόνη της δεν αποτελεί πανάκεια για τα προβλήματα πρόσβασης των ΑμεΑ στις ηλεκτρονικές υπηρεσίες. Προκειμένου τα προϊόντα και το λογισμικό υποστηρικτικής τεχνολογίας να λειτουργήσουν προς όφελος του τελικού χρήστη που τα χρησιμοποιεί, θα πρέπει η αρχική κατασκευή της ηλεκτρονικής υπηρεσίας, είτε μίας ιστοσελίδας είτε της διεπαφής ενός λογισμικού, να πληροί συγκεκριμένες τεχνικές προδιαγραφές ώστε το περιεχόμενο και η λειτουργικότητα να αναγνωρίζεται και να συνεργάζεται αρμονικά με αυτές τις λύσεις. Κατά αναλογία με την κίνηση ενός αναπηρικού αμαξιδίου, εάν η ράμπα έχει κλίση μεγαλύτερη από 15 μοίρες τότε το όποιο αναπηρικό αμαξίδιο, πλήν εκείνων των εξαιρέσεων όπου γίνεται χρήση μηχανισμού με κινητήρα, είναι αδύνατο να προχωρήσει παρότι υπάρχει.

Για να διασφαλιστεί η βέλτιστη χρήση των λύσεων υποστηρικτικής τεχνολογίας θα πρέπει όλη η αλυσίδα κατασκευής να προνοεί για την τελική προσβασιμότητα της υπηρεσίας. Ειδικότερα, η όποια λύση και εάν εφαρμοστεί δεν θα αποδώσει. Ακριβώς για αυτό τον λόγο απαιτείται η υποστήριξη συγκεκριμένων αρχών από το αρχικό στάδιο σχεδιασμού, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τα διαφορετικά σενάρια χρήσης των ΑμεΑ. Για τον σκοπό έχει καθιερωθεί διεθνώς η χρήση των αρχών της Σχεδίασης για Όλους, με βάση της οποίας έχουν προκύψει αρκετές τεχνικές οδηγίες που βρίσκουν εφαρμογή σε διαφορετικά συστήματα και τεχνολογίες πληροφορικής. Με βάση τις αρχές αυτές, η προσβασιμότητα και η ευχρηστία αποτελεί σχεδιαστικό στόχο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από τα αρχικά στάδια σχεδιασμού ενός προϊόντος ή μίας υπηρεσίας, προκειμένου αυτές να επιτευχθούν με το ελάχιστον επιπρόσθετο κόστος. Πιο συγκεκριμένα, προϋποθέτει την εξ' αρχής χρήση τεχνικών που προσδίδουν στο τελικό προϊόν ή την υπηρεσία την ικανότητα να ανταποκρίνεται σε συγκεκριμένες απαιτήσεις, αναλόγως το περιβάλλον χρήσης. Με άλλα λόγια, τήρηση συγκεκριμένων τεχνικών προδιαγραφών κατασκευής για την διασφάλιση του ότι το αποτέλεσμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποδοτικά σε αρκετά σενάρια χρήσης.

Η αξία των συγκεκριμένων αρχών έχει διαπιστωθεί στην πράξη. Η αξία αυτή όμως είναι ακόμα μεγαλύτερη όταν αυτές εφαρμόζονται σε πρώιμο στάδιο και ορθά, συμβάλλοντας καθοριστικά στο ότι το τελικό προϊόν κατασκευής συλλειτουργεί αποδοτικά με τις προαναφερθείσες λύσεις. Η αποδεδειγμένη της αξία την έχει καταστήσει σημείο αναφοράς και πλέον ανεφέρεται σε όλα τα επίσημα έγγραφα πολιτικής για τη διασφάλιση της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας.

Παρά όμως τη διαχρονική δημοσίευση των ωφελημάτων που προκύπτουν από την ορθή υιοθέτηση συγκεκριμένων τεχνικών για την υποστήριξη της ηλεκτρονικής προσβασιμότητας, οι εταιρίες πληροφορικής και οι κατασκευαστές λογισμικού εξακολουθούν να αγνοούν αυτά τα οφέλη.

Σύμφωνα με αποτέλεσμα ερευνών, όταν η υιοθέτηση των αρχών της Σχεδίασης για Όλους πραγματοποιείται από τα πρώιμα στάδια σχεδιασμού, τότε το συνολικό κόστος δεν είναι απαγορευτικό. Σε διαφορετική περίπτωση το κόστος ανεβαίνει κατακόρυφα, εφόσον ο κατασκευαστής θα πρέπει να προβεί σε ριζικές αλλαγές που ενδεχομένως κοστίζουν περισσότερο ακόμα και από την εκ νέου κατασκευή μίας υπηρεσίας.

«Το κόστος υιοθέτησης προδιαγραφών ηλεκτρονικής προσβασιμότητας για το περιεχόμενο του διαδικτύου κυμαίνεται σε ένα επιπλέον 20% - 30% του αρχικού προϋπολογισμού του έργου που αγορά τη σχεδίαση , εφόσον υπάρχει η σχετική τεχνογνωσία και η διαδικασία εφαρμογής ξεκινήσει από τα πρώιμα στάδια σχεδιασμού.

Η εφαρμογή των προδιαγραφών εκ των υστέρων , εκτός από επιζήμια μπορεί και να μην είναι τεχνικά εφικτή , με αποτέλεσμα τις περισσότερες των περιπτώσεων να είναι αποδοτικότερη η ανακατασκευή εκ του μηδενός.»

Οι αρχές της Σχεδίασης για Όλους αν και δεν ορίζουν απολύτως συγκεκριμένες τεχνικές οδηγίες κατασκευής , γεννούνται από την ανάγκη επίλυσης συγκεκριμένων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν όλοι οι άνθρωποι στην αλληλεπίδραση με δομές φυσικές ή ηλεκτρονικές. Θα έλεγε κανείς ότι οριοθετούν το πλαίσιο στο οποίο γεννιούνται τεχνικές προδιαγραφές και πρότυπα κατασκευής . Βασιζόμενοι σε αυτές , αρκετοί οργανισμοί και χώρες έχουν κατασκευάσει τεχνικές οδηγίες . Σε αντίθεση με τις τεχνικές για την διευκόλυνση των ΑμεΑ που χρησιμοποιούνται στην αρχιτεκτονική σχεδίαση , την κατασκευή κτιρίων και τη διαμόρφωση χωρών προς διευκόλυνση της φυσικής προσβασιμότητας (π.χ., ράμπες σχεδιασμένες με κατάλληλη κλίση για την κάλυψη υψομετρικών διαφορών , διάδρομοι με κατάλληλο μήκος) , που έχουν προκύψει κυρίως από την ορατή ανάγκη προσφοράς κατασκευαστικών λύσεων για τη διευκόλυνση της φυσικής πρόσβασης παρατηρώντας εκ των υστέρων τα όποια προβλήματα , οι τεχνικές αυτές οδηγίες για τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες κατασκευάζονται προσπαθώντας να επιλύσουν προβλήματα στην πρόσβαση σε υπηρεσίες του παρόντος αλλά και του μέλλοντος .

Η διαφορά σε αυτές τις δύο προσεγγίσεις μπορεί εύκολα να γίνει κατανοητή . Η ανάγκη για επίλυση προβλημάτων πρόσβασης σε κτήρια , πεζοδρόμια , πάρκα και γενικά κοινόχρηστους χώρους , αντιμετωπίζεται με συστηματικό τρόπο εδώ και αρκετές δεκαετίες ή και αιώνες σε ορισμένες αναπτυγμένες χώρες , με αποτέλεσμα την κατασκευή κανόνων και σχεδιαστικών προτύπων που αποτελούν βασική συνιστώσα για την κατασκευή υποδομών . Τα ορατά προβλήματα συνήθως δεν επιλύονται άμεσα , όμως σε επόμενες κατασκευές αυτά λαμβάνονται υπόψη . Το πρόβλημα σε αυτές τις περιπτώσεις είναι ότι προκειμένου να αρθεί το όποιο εμπόδιο

δεν λήφθηκε υπόψη κατά τη σχεδίαση απαιτείται αφενός ένα σημαντικό κόστος για την νέα κατασκευή , και αφετέρου ένα σημαντικό κόστος για την καταστροφή τμήματος υπαρχόντων υποδομών .

Το άρθρο 14 της Απόφασης αριθμ. 3046/304/1988 (ΦΕΚ 59 Δ' / 1989) με τίτλο «Κεκλιμένα επίπεδα κυκλοφορίας πεζών» αναφέρει :

1. Στις θέσεις που από τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 29 του ΓΟΚ δεν περιβάλλονται μικρότερες κλίσεις για τις ράμπες πεζών , οι μέγιστες επιτρεπόμενες κλίσεις είναι :

A. Μέγιστη επιτρεπόμενη κλίση 105 στα κτίρια με χρήση υγείας ή κοινωνικής πρόνοιας.

B. Μέγιστη επιτρεπόμενη κλίση 12,5% σε όλα τα άλλα κτίρια.

Στις ψηφιακές κατασκευές του διαδικτύου τα πράγματα διαφέρουν σημαντικά όσον αφορά το κόστος ανακατασκευών έναντι εκείνων των φυσικών υποδομών . Η πληροφορική γενικότερα , που αποτελεί έναν κλάδο του οποίου η μαζική άνθηση της χρήσης των προϊόντων του έχει ξεκινήσει ουσιαστικά από την δεκαετία του 80 και μετά , θέλει τις όποιες κατασκευές να έχουν σχετικά μικρό χρόνο ζωής , συγκρινόμενο με εκείνο ενός κτηρίου . Ως εξελικτικό προϊόν του συγκεκριμένου κλάδου το διαδίκτυο , διαθέτει και αυτό με τη σειρά του ψηφιακές υποδομές οι οποίες εξελίσσονται , όσον αφορά τα δομικά τους στοιχεία , και ανακατασκευάζονται περίπου κάθε τρία με πέντε έτη . Επομένως , και παρά το ότι δεν είχε επικρατήσει καθολικά η άποψη ότι τελικοί χρήστες των διαδικτυακών υπηρεσιών μπορεί να είναι και ΑμεΑ , από την χρονική στιγμή της διαπίστωσης από τελικούς χρήστες ΑμεΑ του τι προβλήματα προκαλεί στην πρόσβαση μια ψηφιακή υπηρεσία μέχρι την ενδεχόμενη επιδιόρθωσή της , μπορεί να έχει μεσολαβήσει χρονικά η ολοκληρωτική ανακατασκευή της, η οποία να παρουσιάζει τα ίδια ή ακόμα και επιπρόσθετα εμπόδια στην πρόσβαση .

Αξιοποιώντας τεχνολογικά εργαλεία και με οδηγό την υπόθεση εργασίας του τι πρόβλημα μπορεί ενδεχομένως να δημιουργήσει μια σχεδιασμένη ηλεκτρονική υπηρεσία σε ΑμεΑ πριν αυτή καν κατασκευαστεί , προσφέρονται μεθοδολογίες κατασκευής , τεχνικές , οδηγίες αξιολόγησης για έλεγχο του τελικού αποτελέσματος , με σκοπό όλα αυτά τα εργαλεία να μπορούν να εφαρμοστούν ακόμα και σε πρώιμα

επίπεδα σχεδιασμού , όπου μια υπηρεσία είναι απλά αποτυπωμένη σε ένα κομμάτι χαρτί.

Ηλεκτρονική προσβασιμότητα

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων στην αλληλεπίδραση των ΑμεΑ με εφαρμογές πληροφορικής και ειδικότερα με διαδικτυακές υπηρεσίες , από το τέλος της δεκαετίας του 90' είναι διαθέσιμες διεθνώς αναγνωρισμένες τεχνικές προδιαγραφές κατασκευής , που εφαρμοζόμενες τα καθιστούν εύχρηστα και προσβάσιμα από τη συγκεκριμένη κατηγορία ατόμων.

Η ανάγκη για ανεμπόδιστη πρόσβαση στο περιεχόμενο του διαδικτύου

Τα τελευταία χρόνια ολοένα και μεγαλύτερος αριθμός υπηρεσιών πέρανε στη ψηφιακή εποχή και προσφέρονται μέσω του διαδικτύου με την χρήση φυλλομετρητή ιστού . Σε αυτή την περίπτωση χρήσης ηλεκτρονικών υπηρεσιών , ο τελικός χρήστης αντί να εγκαθιστά μια εφαρμογή στον προσωπικό υπολογιστή του και την οποία χρησιμοποιεί σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που τον βολεύουν , απλά εισάγει μια διεύθυνση στο φυλλομετρητή και κατόπιν αλληλεπιδρά με το περιεχόμενο της ιστοσελίδας που παρουσιάζεται μέσω αυτού.

Ένας άλλος βασικός παράγοντας για την άνθηση της χρήσης των διαδικτυακών υπηρεσιών αποτελεί και η διαθεσιμότητα ασύρματων τοπικών δικτύων , γνωστών ως Wi-Fi. Τα συγκεκριμένα δίκτυα αποτελούν σημεία ασύρματης πρόσβασης στο διαδίκτυο , προσφέρονται σε ολοένα και περισσότερα σημεία σε όλη την Ελλάδα , προσφέροντας την πλέον διαφημιζόμενη παροχή υπηρεσιών ευρυζωνικής σύνδεσης σε δημόσιους κλειστούς ή ανοικτούς χώρους (π.χ., πλατείες). Με τη συγκεκριμένη χρήση , ο τελικός χρήστης πλοηγείται και κάνει χρήση διαδικτυακών υπηρεσιών μέσω και φορητών συσκευών , χωρίς και πάλι να είναι αναγκασμένος να εγκαθιστά συγκεκριμένες εφαρμογές . Το συγκεκριμένο μοντέλο χρήσης εφαρμογών έχει πλέον επικρατήσει διότι επιτρέπει μεγάλη ελευθερία χρήσης σε οποιαδήποτε συσκευή διαθέτει σύνδεση με το διαδίκτυο (π.χ., υπολογιστές γραφείου) .

6.4: Αθλητισμός και Άτομα με αναπηρία

Υπάρχουν πολλά άτομα που συμμετέχουν σε αγώνες στίβου με μεγάλες επιτυχίες και πολλές συμμετοχές από διάφορες χώρες. Οι πρώτοι αγώνες για αθλητές με αναπηρία έγιναν το 1948 στο Στόουκ Μάντεβιλ στην Αγγλία. Την ημέρα της τελετής έναρξης για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1948 στο Λονδίνο, ξεκίνησαν και θεσμοθετήθηκαν οι αγώνες του Στόουκ Μάντεβιλ και πραγματοποιήθηκε η πρώτη αθλητική διοργάνωση για αθλητές με αμαξίδιο.

Τέσσερα χρόνια αργότερα, αθλητές από την Ολλανδία συμμετείχαν σε αυτούς τους αγώνες και έτσι γεννήθηκε το διεθνές κίνημα που είναι γνωστό πλέον ως Παραολυμπιακό κίνημα.

Οι πρώτοι Αγώνες Ολυμπιακού χαρακτήρα για αθλητές με αναπηρία οργανώθηκαν το 1960 στην Ρώμη, ύστερα από τους Ολυμπιακούς Αγώνες στην ίδια πόλη. Θεωρούνται ως οι πρώτοι Παραολυμπιακοί Αγώνες. Περίπου 400 αθλητές από 23 χώρες συμμετείχαν σε 8 αθλήματα, 6 από τα οποία εξακολουθούν να περιλαμβάνονται στο αγωνιστικό πρόγραμμα των Παραολυμπιακών Αγώνων (Τοξοβολία, Κολύμβηση, Ξιφασκία, Καλαθοσφαίριση, Επιτραπέζια Αντισφαίριση, Στίβος).

Από τότε, οι Παραολυμπιακοί Αγώνες διεξάγονται κάθε 4 χρόνια, πάντα την ίδια χρονιά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το 1976 στο Τορόντο, προστέθηκαν και

άλλες κατηγορίες αναπηρίας και γεννήθηκε η ιδέα της συγχώνευσης διαφορετικών κατηγοριών αθλητών με αναπηρία για τη συμμετοχή τους σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις. Την ίδια χρονιά έγιναν και οι πρώτοι Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες στην Σουηδία.

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες της Σεούλ (1988) ξεχώρισαν και από το γεγονός ότι οι Ολυμπιακοί και Παραολυμπιακοί Αγώνες φιλοξενήθηκαν στην ίδια χώρα, στην ίδια πόλη και χρησιμοποιήθηκαν οι ίδιες εγκαταστάσεις με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Έκτοτε, οι Παραολυμπιακοί Αγώνες γίνονται πάντα στην ίδια πόλη με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Από το 1960, έχουν διοργανωθεί δώδεκα (12) Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες και εννέα (9) Χειμερινοί. Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες έχουν εξελιχθεί πλέον στο δεύτερο μεγαλύτερο αθλητικό γεγονός μετά τους Ολυμπιακούς.

Η συμμετοχή της Ελλάδας:

Έλληνες αθλητές συμμετέχουν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες από το 1976. Από το 1988, η Ελλάδα συμμετέχει στους Αγώνες με επίσημες Εθνικές Αποστολές. Όλα αυτά τα χρόνια, οι Έλληνες αθλητές πέτυχαν καλές επιδόσεις και κέρδισαν πολλά μετάλλια.

Έλληνες αθλητές κέρδισαν τα πρώτα μετάλλια στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Σεούλ το 1988 κατακτώντας 1 αργυρό και 3 χάλκινα μετάλλια. Στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Βαρκελώνης το 1992 κέρδισαν 2 αργυρά και ένα χάλκινο μετάλλιο. Ενώ στους Αγώνες της Ατλάντα το 1996 κέρδισαν 1 χρυσό, 1 αργυρό και 3 χάλκινα μετάλλια

Το 2000, στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Σύδνεϋ, η Ελληνική ομάδα συμμετείχε με 71 άτομα (42 αθλητές). Οι Έλληνες αθλητές αγωνίστηκαν στο στίβο, την κολύμβηση, την άρση βαρών, την καλαθοσφαίριση και το τζούντο. Η Ελληνική ομάδα που συμμετείχε στο Σύδνεϋ κέρδισε 11 μετάλλια (4 χρυσά, 4 ασημένια, 3 χάλκινα).

Στους Παραολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, η Ελλάδα συμμετείχε με την πολυπληθέστερη μέχρι στιγμής Παραολυμπιακή Ομάδα, με 137 αθλητές, η οποία κατέδειξε την ανοδική πορεία του Παραολυμπιακού κινήματος στην Ελλάδα και κίνησε το ενδιαφέρον της Ελληνικής Κοινωνίας. Οι Έλληνες αθλητές και οι Ελληνίδες αθλήτριες κατάφεραν να κατακτήσουν συνολικά 20 μετάλλια (3 χρυσά, 13

αργυρά, 4 χάλκινα). Εννέα περισσότερα από αυτά που είχαν κερδίσει στους Παραολυμπιακούς Αγώνες στο Σύδνεϋ. Επίσης σημειώθηκαν συνολικά 58 πλασαρίσματα στις πρώτες οχτώ θέσεις. Οι Αγώνες της Αθήνας ανέδειξαν τον αθλητισμό των ατόμων με αναπηρία και τον τοποθέτησαν στη θέση που του αρμόζει στην Παγκόσμια αθλητική οικογένεια και ιδιαίτερα στην Ελληνική αθλητική οικογένεια.

Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες του Πεκίνου ήταν οι πιο επιτυχημένοι αγώνες για την Ελληνική Ομάδα μέχρι στιγμής. Συμμετέχοντας σε 10 αθλήματα οι 69 αθλητές και αθλήτριες της Ελληνικής Ομάδας κατάφεραν να κατακτήσουν 24 μετάλλια (5 χρυσά, 9 αργυρά και 10 χάλκινα) ξεπερνώντας κάθε προηγούμενο και κατάφεραν να καταταχθούν 20οι στη παγκόσμια κατάταξη. 4 χρόνια μετά τους πολύ επιτυχημένους αγώνες της Αθήνας οι Έλληνες αθλητές και αθλήτριες έδειξαν την μεγάλη τους κλάση υπογραμμίζοντας την ανάπτυξη του Παραολυμπιακού Κινήματος στην Ελλάδα.

Η πρώτη συμμετοχή Έλληνα Αθλητή σε Χειμερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες έγινε το 2002 στο Σολτ Λέικ Σίτι. Οι Παραολυμπιακοί Αγώνες του Τορίνο το 2006 ήταν οι δεύτεροι Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες όπου συμμετείχε Ελληνική Αποστολή. Οι Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες του Βανκούβερ αποτελούν τους τρίτους Χειμερινούς Αγώνες που θα συμμετάσχει η Ελλάδα με τη συμμετοχή μάλιστα και της πρώτης αθλήτριας.

Θερινά Αθλήματα

Το αγωνιστικό πρόγραμμα των Θερινών Παραολυμπιακών Αγώνων περιλαμβάνει πλέον 20 αθλήματα. Δεκαέξι από αυτά είναι κοινά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τα υπόλοιπα τέσσερα είναι αποκλειστικά Παραολυμπιακά. Αυτά είναι τα Μπότσια, Γκόλμπολ, Άρση βαρών σε πάγκο και Ράγκμπι με αμαξίδιο. Στους Αγώνες της Αθήνας προστέθηκε το άθλημα του Ποδοσφαίρου 5x5, ενώ στο Πεκίνο για πρώτη φορά θα αγωνιστούν αθλητές στην Κωπηλασία.

Τα ρεκόρ που σημειώνονται στους Παραολυμπιακούς Αγώνες μπορούν να συγκριθούν με τα ρεκόρ των Ολυμπιακών αθλητών (όπως στα 100μ. ανδρών στο Στίβο) και σε ορισμένες περιπτώσεις (όπως στην Άρση βαρών σε πάγκο) τα Παραολυμπιακά ρεκόρ ξεπερνούν εκείνα των αθλητών χωρίς αναπηρία.

Σε κάποια αθλήματα συμμετέχουν αθλητές από όλες ή τις περισσότερες κατηγορίες αναπηρίας, ενώ σε άλλα από μια κατηγορία μόνο.

Αναλυτικά τα Παραολυμπιακά αθλήματα είναι:

- Αντισφαίριση με αμαξίδιο
- Άρση βαρών σε πάγκο
- Γκόλμπολ (Goalball)
- Επιτραπέζια Αντισφαίριση
- Ιπασία
- Ιστιοπλοΐα
- Καλαθοσφαίριση με αμαξίδιο
- Κολύμβηση
- Μπότσια (Boccia)
- Ξιφασκία με αμαξίδιο
- Πετοσφαίριση (Καθιστών)
- Ποδηλασία
- Ποδόσφαιρο 5x5
- Ποδόσφαιρο 7x7
- Ράγκμπυ με αμαξίδιο
- Σκοποβολή
- Στίβος
- Τζούντο
- Τοξοβολία
- Κωπηλασία (νέο άθλημα στο Πεκίνο)

Χειμερινά Αθλήματα

- Αλπικό σκι
- Δίαθλο
- Κέρλινγκ με αμαξίδιο
- Σκι αντοχής
- Χόκεϊ επί πάγου με έλικηθρο

Κατάλογος Αγώνων

- Θερινοί Αγώνες

- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1976
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1980
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1984
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1988
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1992
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1996
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2000
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2004
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2008
- Θερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2012

Χειμερινοί Αγώνες

- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1976
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1980
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1984
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1988
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1992 - Άλμπερτβιλ, Γαλλία
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1994 - Λιλεχάμερ, Νορβηγία
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 1998 - Ναγκάνο, Ιαπωνία
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2002 - Σολτ Λέικ Σίτι, Ηνωμένες Πολιτείες
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2006- Τορίνο, Ιταλία
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2010 - Βανκούβερ, Καναδάς
- Χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες 2014 - Σότσι, Ρωσία

Εικόνες από τους Παραολυμπιακούς Αγώνες

Περίπου 37 εκατ. άνθρωποι στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) πάσχουν από κάποιας μορφής αναπηρία (κινητική, πνευματική, της ακοής, της ομιλίας και της όρασης). Οι άνθρωποι αυτοί αντιμετωπίζουν στην κοινωνική τους ζωή μια σειρά από εμπόδια που αφορούν τη χρήση των μέσων μεταφοράς, τη χρήση βοηθημάτων καθώς και τις δυνατότητες εκπαίδευσης και κατάρτισης. Για την εξάλειψη των υφιστάμενων εμποδίων απαιτούνται νομοθετικές διατάξεις, πρακτικές ρυθμίσεις, κανόνες με «σχεδιασμό για όλους» και άλλα μέσα. Η βελτίωση της πρόσβασης των ατόμων με αναπηρίες συνεπάγεται επίσης βελτίωση της ποιότητας της επαγγελματικής ζωής, καλύτερη προστασία των καταναλωτών και υψηλότερη ανταγωνιστικότητα για τις επιχειρήσεις.

Η αρνητική αντιμετώπιση της αναπηρίας πρέπει οπωσδήποτε να εξαλειφθεί. Με στόχο την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης και την προώθηση νέων πολιτικών, το 2003 θα μπορούσε να ανακηρυχθεί «Ευρωπαϊκό έτος των ατόμων με αναπηρία». Η συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία μπορεί να βελτιωθεί χάρη στην πρόοδο των νέων τεχνολογιών, στα στατιστικά δεδομένα σχετικά με τη συχνότητα των αναπηριών και τις επιπτώσεις τους στην κοινωνική συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία, καθώς και μέσα από μηχανισμούς συντονισμού και διαβούλευσης.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί να συμβάλει στην προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και να ενθαρρύνει την ανταλλαγή και ανάπτυξη βέλτιστων πρακτικών.

Μπορούν να συμμετάσχουν στο τρέξιμο είτε με αμαξίδιο είτε με τα πόδια.

Και με την υποστήριξη μας να βγούνε νικητές και να μας δείξουν ότι και εκείνοι μπορούν.

6.5: Τα μέχρι τώρα επιτεύγματα και οι προοπτικές

Τα κράτη μέλη, οι ΜΚΟ και οι κοινωνικοί εταίροι συμμετέχουν σε μια διαδικασία συζήτησης και μελέτης των νέων τάσεων, ιδεών, πολιτικών και καινοτόμων πρακτικών που μπορούν να διευκολύνουν την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρίες.

Τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα έχουν επίσης υιοθετήσει έναν κώδικα ορθής πρακτικής που απευθύνεται στις γενικές διευθύνσεις και λοιπές υπηρεσίες και διασφαλίζει την πρόσβαση σε θέσεις απασχόλησης στην ευρωπαϊκή δημόσια διοίκηση.

Η πρωτοβουλία ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ παρείχε υποστήριξη στα άτομα με δυσκολίες στην εύρεση ή τη διατήρηση θέσεων απασχόλησης.

Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) διέθεσε σημαντικά ποσά για την προώθηση των προοπτικών απασχόλησης των ατόμων με αναπηρίες. Το ΕΚΤ 2000-2006 στόχευσε στους τομείς της απασχόλησης και των ίσων ευκαιριών.

Τα κοινοτικά προγράμματα (όπως το Socrates, το Phare, το Tacis κ.λπ.) υποστήριξαν πολυάριθμα έργα που επικεντρώνονταν στις ανάγκες των ανθρώπων αυτών.

Παρά τις σημαντικές μέχρι τώρα προσπάθειες, ο δρόμος είναι ακόμα μακρύς μέχρι την επίτευξη μιας πλήρους κοινωνικής συμμετοχής των ατόμων με αναπηρίες. Η πρωτοβουλία EQUAL (2000-2006) εξέτασε τα μέσα καταπολέμησης των διακρίσεων στην απασχόληση. Ωστόσο, η υιοθέτηση των μέσων αυτών δεν είναι παρά ένα μόνο μέρος της συνολικής στρατηγικής.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό να διαμορφωθούν σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης περισσότερο σφαιρικοί κανόνες που θα ενσωματώνουν γενικές έννοιες, όπως η μη διάκριση και η ίση πρόσβαση, έτσι ώστε να υπάρξουν καλύτερες προοπτικές για τα ΑμεΑ.

Για περισσότερη κινητικότητα και προσβασιμότητα

Η κινητικότητα επιτρέπει τη συμμετοχή των ανθρώπων σε όλες τις πτυχές της ζωής και πρέπει να αποτελεί δικαίωμα του καθενός. Πολυάριθμες πρωτοβουλίες για

την ενίσχυση της κινητικότητας βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε εξέλιξη και αποσκοπούν στη βελτίωση των δυνατοτήτων χρήσης των μέσων μεταφοράς, στην ανάπτυξη της προσβασιμότητας των αστικών οχημάτων και των σιδηροδρομικών μέσων. Η πρόσβαση στα μεταφορικά μέσα βελτιώνει τις δημόσιες μεταφορές, περιορίζει τον κοινωνικό αποκλεισμό και προάγει την κινητικότητα και την κοινωνική ένταξη.

Η αρμόδια Επιτροπή προτείνει τη βελτίωση των υποδομών και υπηρεσιών στις δημόσιες μεταφορές. Εκπονεί τεχνικές προδιαγραφές για τη βελτίωση της προσβασιμότητας των σιδηροδρομικών μέσων και εφαρμόζει τη σύσταση του Διεθνούς Οργανισμού Ναυτιλίας σχετικά με το σχεδιασμό και την εκμετάλλευση πλοίων που ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ηλικιωμένων και των ατόμων με αναπηρίες. Η Επιτροπή προτείνει επίσης την αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών προκειμένου τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τη δυνατότητα πρόσβασης στο δίκτυο για τα άτομα με μειωμένη κινητικότητα, ενώ μελετά επιπλέον το ενδεχόμενο επέκτασης της «αμοιβαίας αναγνώρισης» σε κοινοτικό επίπεδο, όπως συνέβη με την κάρτα στάθμευσης για τις θέσεις που προβλέπονται για τα άτομα με αναπηρία. Εκπονεί μηχανογραφημένη βάση δεδομένων, η οποία ονομάζεται «ευρωπαϊκή υπηρεσία ενημέρωσης για τις τοπικές μεταφορές» και καταγράφει τις ορθές πρακτικές σε επίπεδο τοπικών και περιφερειακών μεταφορών.

Είναι πραγματικά άσκοπο να γίνεται ένα λεωφορείο προσβάσιμο στα άτομα με αναπηρία εάν αυτοί δεν μπορούν να φτάσουν στη στάση ή να χρησιμοποιήσουν το αυτόματο εκδοτήριο εισιτηρίων. Η ενισχυμένη συνεργασία και ο σχεδιασμός που θα λάμβανε υπόψη μεταφορικά μέσα, κτίρια και άλλους δημόσιους τομείς θα επέτρεπαν την επίτευξη ουσιαστικών αποτελεσμάτων. Οι απαιτήσεις προσβασιμότητας πρέπει εξάλλου να εξετάζονται από το πρώτο στάδιο εφαρμογής των σχετικών εξοπλισμών και υποδομών.

Οι θετικές επιπτώσεις από τη βελτίωση της προσβασιμότητας είναι πολλές:

Πρώτον, η δυνατότητα εργασίας σε ένα περιβάλλον ποιότητας και ασφάλειας είναι ευνοϊκή για την υγεία, την απόδοση του εργαζόμενου και την ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης. Δεύτερον, η προσβασιμότητα αποτελεί πηγή κέρδους, ιδίως στον τομέα του τουρισμού όπου συμβάλει σημαντικά στη αύξηση του αριθμού των πελατών.

Τρίτον, η εναρμόνιση των κανόνων κατασκευής βοηθάει στην ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής αγοράς. Η Επιτροπή προτείνει επομένως να προσδιοριστούν οι τομείς

στους οποίους θα εφαρμοστούν οι κοινοτικοί κανόνες και προτίθεται να χρησιμοποιήσει την επιρροή της για την καλύτερη εφαρμογή και τήρησή τους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γριζοπούλου Όλ., Καζάρη Π., Μπάρλου Απ., Τσανανά Γ., *Ο Ιησούς Χριστός και ο Κανούριος Κόσμος του Θεού και εμείς*, ΟΕΔΒ, 2005

Λεπίδα, Σ. (2003), *«Η στάση των Ευρωπαίων πολιτών απέναντι στα άτομα με αναπηρία»*. χ.ε. Αθήνα,

Σταυριανόπουλος, Σ. (2007), *«Κυρίαρχος ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στη διαμόρφωση της στάσης της Ελληνικής κοινωνίας για τα άτομα με αναπηρίες»*, <http://www.pasipka.gr/frontoffice/portal.asp?cpage=RESOURCE&cresrc=181&cnode=43>.

Χριστοφή, Μ. (2013). *Προσβασιμότητα και Αναπηρία*. Αθήνα. Ε.Σ.Α.μεΑ.

<http://www.esamea.gr/>

http://skf.uoc.gr/files/4/122/odigos_tou_politi_me_anapiria

www.academia.edu/6085425/H_ειδικη_εκπαιδευση_στην_Ελλαδα

<http://gr.ettad.eu/understanding-diasbility/disability-legislation-in-the-uk>

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Χάρη στην ερευνητική εργασία που κάναμε μάθαμε νέα και πρωτότυπα πράγματα, διαπιστώσαμε οι ίδιοι ζητήματα της καθημερινότητάς μας που προηγουμένως δεν είχαμε αντιληφθεί. Ανακαλύψαμε ότι οι κοινωνίες έχουν δομηθεί έως τώρα χωρίς να υπάρχει πρόβλεψη για τη αναπηρία κάτι που δυσκολεύει περισσότερο την κατάσταση και αυτό είναι πρόβλημα των κοινωνιών συνολικά, όχι ειδικά και μόνο των Α.μεΑ. Παρακολουθήσαμε τα βήματα και τις προσπάθειες που γίνονται από τα κράτη αλλά και τους πολίτες προκειμένου να αναδειχθούν αλλά και να επιλυθούν ζητήματα που σχετίζονται με την αναπηρία. Ευαισθητοποιηθήκαμε για τη δυσκολία που μπορεί να έχει ο συνάνθρωπός μας κάτι που εμείς οι ίδιοι μέχρι τώρα το αγνοούσαμε. Είδαμε τα πράγματα με διαφορετικό μάτι, διαπιστώσαμε ποιά είναι τα πραγματικά προβλήματα, αναθεωρήσαμε κατά κάποιο τρόπο τις προτεραιότητές μας. Αν και απαντήσαμε στα ερευνητικά μας ερωτήματα, πιστεύουμε ότι υπάρχουν ακόμη ζητήματα που δεν έχουν διερευνηθεί, κάτι δεν το είχαμε αντιληφθεί από την αρχή. Όσο ασχολείται κανείς με το θέμα τόσο διαπιστώνει ότι ανοίγουν νέες προοπτικές.

